មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា

បូជនីយដ្ឋាន

ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ

១) វត្តកណ្តាល

ឆ្អឹងដែលជញ្ជូនមកពីទីតាំងសម្លាប់នៅព្រៃគោកត្រាច គោកតាម៉ុល និងពីកន្លែងផ្សេងទៀតក្នុងស្រុកភ្នំស្រុក ត្រូវយកមកដាក់តម្កល់នៅក្នុងបូជនីយដ្ឋានក្នុងវត្តកណ្តាល ។ វត្តនេះមានទីតាំងនៅភូមិស្រះឈូក ឃុំ ស្រះជីក ស្រុកភ្នំស្រុក ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ។ មានឆ្អឹងលលាដ៏ក្បាល និងឆ្អឹងអវៈយវៈជាច្រើនដែលដាក់តម្កល់ក្នុងបូជនីយដ្ឋាននេះ ត្រូវទទួលរងការបែកបាក់ និងពុកផុយ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

១) ឈុំ រួម ភេទប្រុស ជាចៅហ្វាយស្រុកភ្នំស្រុក ។

២) គាត់ ឈឿម ភេទប្រុស រស់នៅភូមិប៉ោយស្នួល ឃុំប៉ោយចារ ស្រុកភ្នំស្រុក ។

៣) គាន់ មិញ ភេទប្រុស រស់នៅភូមិប៉ោយស្នួល ឃុំប៉ោយចារ ស្រុកភ្នំស្រុក ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 13º 44' 38:15", រយៈទទឹង(E) 103º 20' 75:37" និងលេខកូដ (ID No.) 010304 ។

២) វត្តសុភមង្គល

ចិន សារ៉ាង បច្ចុប្បន្នមានអាយុ៦៥ឆ្នាំ មានទីលំនៅភូមិអូរអំបិល ឃុំអូរអំបិល ស្រុកសិរីសោភ័ណ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ បានចូលរួមគាស់រណ្តៅសាកសពជាមួយប្រជាជនដទៃទៀតកាលពីឆ្នាំ១៩៨៣ នៅទីតាំងសម្លាប់ដែលស្ថិតនៅចន្លោះភ្នំកូនខ្លា ភ្នំស្វាយ ភ្នំអញ្ចាំង និងរណ្តៅនៅតាមជើងភ្នំក្នុងចម្ការខ្នុរ ដែលបច្ចុប្បន្នជាចម្ការដំណាំរបស់អ្នកស្រុក ដើម្បីរកមាសដែលជាប់នៅនឹងខ្លួនសាកសព ។ ឆ្អឹងដែលសេសសល់ក្រោយការគាស់ ត្រូវប្រជាជនប្រមូលនិងជញ្ជូនយកមកដាក់តម្កល់ទុកនៅក្នុងបូជនីយដានក្នុងវត្តសុភមង្គលដែលស្ថិតនៅក្នុងភូមិ និងឃុំអូរអំបិល ស្រុកសិរីសោភ័ណ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ។ កន្លែងតម្កល់អដ្ឋិធាតុថ្មីសន្ទាងមួយមានពីរជាន់ធ្វើពីបេតុង បានត្រូវធ្វើឡើងដើម្បីដាក់តម្កល់ឆ្អឹងដែលនៅសេសសល់ពីការលួច និងបំផ្លាញដោយភាពកង្វះថែទាំ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

១) ចិន សារ៉ាង អាយុ៦៥ឆ្នាំ ភេទប្រុស នៅភូមិអូរអំបិល ឃុំអូរអំបិល ស្រុកសិរីសោភ័ណ ។

២) សាន មាន អាយុ៦៨ឆ្នាំ អាចារ្យវត្តសុភមង្គល រស់នៅភូមិខ្នាំង ឃុំកំពង់ស្វាយ ស្រុកសេរីសោភ័ណ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 13º 35' 12:72", រយៈទទឹង(E) 102º 57' 43:08" និងលេខកូដ (ID No.) 010304 ។

ខេត្តបាត់ដំបង

៣) ល្អាងគីរីរម្យ

អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះដែលស្ថិតនៅតាមល្អាងផ្សេងៗនាភ្នំសំពៅ ត្រូវបានប្រមូលមកដាក់តម្កល់នៅកន្លែងតែមួយគឺ ល្អាងគីរីរម្យ ។ ល្អាងនេះមានតម្កល់អដ្ឋិធាតុមិនច្រើនប៉ុន្មានទេ ហើយក៏ពុំមានសាងសង់ជាមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានសម្រាប់ដាក់តម្កល់ដែរ ។ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ជាពិសេសនៅរដូវភ្ជុំបិណ្ឌ និងចូលឆ្នាំ ប្រជាជនដែលរស់នៅក្បែរទីនោះ បាននិមន្តព្រះសង្ឃមកសូត្រមន្តបង្សុកូលជូនដល់វិញ្ញាណក្ខន្ធអ្នកស្លាប់ក្នុងល្អាងនេះកាលពីរបបខ្មែរក្រហម ព្រមទាំងមានម្ហូបនំចំណីផង ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

ប្រាក់ រ៉ុម អាយុ៦៧ឆ្នាំ ភេទប្រុស នៅភូមិសំពៅ ឃុំភ្នំសំពៅ ស្រុកបាណន់ ខេត្តបាត់ដំបង ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 13º 01' 16:50", រយៈទទឹង(E) 103º 05' 51:97" និងលេខកូដ (ID No.) 020103 ។

៤) វត្តសំរោង

នៅឆ្នាំ១៩៨០ អដ្ឋិធាតុជាច្រើនត្រូវបានគាស់ឡើង ។ ឆ្អឹងលលាដ៍ក្បាល និងឆ្អឹងដងខ្លួនត្រូវបានបោះគរនៅលើមាត់រណ្តៅដែលគាស់ ។ រណ្តៅជាច្រើនដែលស្ថិតនៅជុំវិញមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាន ត្រូវគាស់ទាំងអស់ ហើយស្លាកស្នាមនៅមិនទាន់រលប់នៅឡើយ ។ នៅឆ្នាំ១៩៨០ បូជនីយដ្ឋាននេះបានត្រូវសាងសង់ដើម្បីដាក់អដ្ឋិធាតុ ហើយមកដល់ពេលនេះ បូជនីយដ្ឋាននេះបានក្លាយទៅជាសំណង់ចាស់ គ្មានជញ្ជាំង និងមានសេសសល់តែគំនរឆ្អឹងតិចតួចប៉ុណ្ណោះ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

១)ឆន សុវត្ថិ សព្វថ្ងៃរស់នៅភូមិសំរោង ឃុំសំរោង ស្រុកឯកភ្នំ ខេត្តបាត់ដំបង សព្វថ្ងៃអាចារ្យវត្តសំរោង ។

២)យុត ឆួន ភេទប្រុស អាយុ៧៣ឆ្នាំ រស់នៅភូមិតាគម ឃុំពាមឯក ស្រុកឯកភ្នំ ខេត្តបាត់ដំបង ។

៣) ញឹម រ៉ាន់ ភេទប្រុស អាយុ៦៩ឆ្នាំ រស់នៅភូមិកហាល់ ឃុំពាមឯក ស្រុកឯកភ្នំ ខេត្តបាត់ដំបង ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 13º 07' 44:27", រយៈទទឹង(E) 103º 13' 05:47" និងលេខកូដ (ID No.) 020502 ។

៥) វត្តគាលាស់ចាស់

រណ្តៅនៅជុំវិញបរិវេណវត្តគាលាស់ចាស់ជាច្រើន សុទ្ធតែត្រូវប្រជាជនគាស់នៅក្រោយឆ្នាំ ១៩៧៩ ។ ឆ្អឹងជាច្រើនដែលប្រជាជនបោះគរនៅមាត់រណ្តៅ ត្រូវអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានប្រមែប្រមូលយកទៅដាក់នៅក្នុងបូជនីយដ្ឋានមួយដែលបានសាងសង់ឡើងនៅក្រោយការគាស់បន្តិច ។ ចំនួនអដ្ឋិធាតុដែលគាស់បាននេះ មានចំនួនច្រើន ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

ហ៊ុយ គ្រឹម ភេទប្រុស អាយុ៥១ឆ្នាំ ជាអនុប្រធានការិយាល័យស្រុកមោងឫស្សី ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 12º 48' 44:98", រយៈទទឹង(E) 103º 28' 13:04" និងលេខកូដ (ID No.) 020602 ។

៦) វត្តជ្រៃ

មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានវត្តជ្រៃ មានទីតាំងស្ថិតនៅភូមិជ្រៃ ឃុំជ្រៃ ស្រុកមោងឫស្សី ខេត្តបាត់ដំបង ។ អដ្ឋិធាតុដែលប្រជាជនបានគាស់ចេញពីរណ្តៅនៅជុំវិញបរិវេណវត្ត ត្រូវនាំយកមកតម្កល់ទុកនៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានដែលពីមុនជាអតីតខ្ទមសម្រាប់អ្នកបួសស្នាក់នៅដើម្បីរៀនធម៌ ។ ដោយសារតែខ្ទមនេះមានសភាពទ្រុឌទ្រោមណាស់ទៅហើយ អដ្ឋិធាតុភាគច្រើនត្រូវបាត់បង់អស់ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

ហ៊ុយ គ្រឹម ភេទប្រុស អាយុ៥១ឆ្នាំ ជាអនុប្រធានការិយាល័យស្រុកមោងឫស្សី ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 12º 46' 50:51", រយៈទទឹង(E) 103º 28' 20:45" និងលេខកូដ (ID No.) 020604 ។

៧) វត្តសម្តេចមុនី

អដ្ឋិធាតុរាយប៉ាយមួយចំនួនដែលស្ថិតនៅក្នុងបូជនីយដ្ឋានវត្តសម្តេចមុនី ជាអដ្ឋិធាតុដែលប្រជាជនគាស់បានពីរណ្តៅជុំវិញបរិវេណវត្តសម្តេចមុនីកាលពីអំឡុងឆ្នាំ១៩៨០ ។ ឆ្អឹងភាគច្រើនត្រូវបែកបាក់ជាកំណាត់ៗ និងមានសភាពពុកផុយ ។ អដ្ឋិធាតុយ៉ាងច្រើនកាលពីមុន ឥឡូវនេះនៅសល់តែបន្តិចប៉ុណ្ណោះ ។

ទិត ហឿម ជាអតីតអ្នកផ្សំថ្នាំបូរាណប្រចាំនៅវត្តសម្តេចមុនី និងបច្ចុប្បន្នជាគ្រូសូត្រនៅវត្តនេះបានប្រាប់ថា អដ្ឋិធាតុដែលត្រូវបានបំផ្លាញទាំងនោះ គឺដោយសារកង្វះការថែទាំ ។ វត្តសម្តេចមុនី មានទីតាំងស្ថិតនៅក្នុងភូមិសម្តេច ឃុំតាប៉ុន ស្រុករតនមណ្ឌល ខេត្តបាត់ដំបង ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

១) ទិត ហឿម អាយុ៦៧ឆ្នាំ ភេទប្រុស ជាគ្រូសូត្រនៅវត្តសម្តេច(មុនី) ។

២) ម៉ៅ សុង អាយុ៦៩ឆ្នាំ ភេទប្រុស ជាគណកម្មការវត្តសម្តេច(មុនី) ។

៣) កែន ហៀប អាយុ៥៦ឆ្នាំ ភេទប្រុស ជាមន្ត្រីចូលនិវត្តន៍ ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 13º 07' 34:82", *រយៈទទឹង*(E) 103º 18' 56:75" *និងលេខកូដ* (ID No.) 020803 ។

ខេត្តកំពង់ចាម

៨) គុកសន្តិសុខបាធាយ (វត្តបាធាយ)

រោងប្រក់ហ៊ីប្រូស៊ីម៉ង់ត៍មួយត្រូវបានធ្វើឡើងនៅក្បែររណ្តៅជាច្រើន និងក្បែរអតីតមន្ទីរសន្តិសុខរបស់ខ្មែរក្រហម ដើម្បីធ្វើជាកន្លែងដាក់តម្កល់អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះដែលបានស្លាប់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ។ សាក្សីជុំវិញកន្លែងកើតហេតុនិយាយថា ប្រជាជនបានគាស់សាកសពឡើង ដើម្បីជាភស្តុតាងបញ្ជាក់ពីការសម្លាប់មនុស្សរបស់ខ្មែរក្រហម និងដើម្បីជាការគោរពដល់វិញ្ញាណក្ខន្ធដល់អ្នកដែលបានចែកឋានទៅ ។ ឆ្អឹងលលាដ៏ក្បាលរាប់រយដែលភាគច្រើនជាឆ្អឹងដែលបែក ត្រូវប្រជាជនស្រង់ចេញពីក្នុងរណ្តៅ រួចយកមកដាក់តម្កល់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានដែលបានធ្វើនេះ ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

ឆាយ ឡឹង អាយុ៨៥ឆ្នាំ ភេទប្រុស រស់នៅភូមិព្រៃញរ ឃុំសន្ទរ ស្រុកបាធាយ ខេត្តកំពង់ចាម ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 11º 5-9' 45:51", *រយៈទទឹង*(E) 104º 56' 47:80" *និងលេខកូដ* (ID No.) 030101 ។

៩) វត្តពះព្រាង

រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ អដ្ឋិធាតុដែលដាក់តម្កល់នៅវត្តពព្រេងបានត្រូវបំផ្លាញទាំងស្រុង ។ វត្តពព្រេងស្ថិតនៅក្នុងភូមិវាល ឃុំស្ទឹង ស្រុកចំការលើ ខេត្តកំពង់ចាម ។ តាមចម្លើយរបស់ កង ឌុំ បានបង្ហាញថា អដ្ឋិធាតុដែលប្រជាជនគាស់ចេញពីទីតាំងសម្លាប់ត្រពាំងខ្នារ ហើយជញ្ជូនមកដាក់នៅក្នុងវត្ត

ពព្រេងនេះ គឺដើម្បីទុកជាការគោរពវិញ្ញាណក្ខន្ធដល់អ្នកដែលបានស្លាប់ដោយអំពើអយុត្តិធម៌ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

១) ឡុង ខេង រស់នៅភូមិពព្រេង ឃុំស្ទឹង ស្រុកចម្ការលើ ខេត្តកំពង់ចាម ។

២) កង ខុំ រស់នៅភូមិពព្រេង ឃុំស្ទឹង ស្រុកចម្ការលើ ខេត្តកំពង់ចាម ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 12º 20' 35:88", រយៈទទឹង(E) 105º 19' 48:15" និងលេខកូដ (ID No.) 030203 ។

១០) វត្តស្គន់

ចេតិយ៍ដ៏ថ្មីសន្លាងមួយនៅក្នុងវត្តស្គន់ ដែលសាងសង់ឡើងដោយក្រុមសាច់ញាតិរបស់សាកសព គឺដើម្បីធ្វើជាវិមានរំឭកវិញ្ញាណក្ខន្ធចំពោះជនរងគ្រោះដែលត្រូវបានសម្លាប់នៅទីតាំងសម្លាប់មនុស្សនៅក្បែរនោះ ។ មានតែឆ្អឹងក្បាប៉ុណ្ណោះ ដែលត្រូវបានរៀបដាក់ជាជុង ជាធ្នឹម មានបែបបទជាបួនជ្រុង ទំហំ២ម៉ែត្រក្រឡា ដែលអាចបញ្ជាក់បានថា មានចំនួនជាច្រើនពាន់នាក់ ។ ក្នុងរយៈចម្ងាយប្រហែល៥០០ម៉ែត្រខាងលិចវត្ត គឺជាទីតាំងសម្លាប់មនុស្សដ៏ធំមួយដែលមានរណ្តៅសាកសពជាច្រើន ប៉ុន្តែឥឡូវបានប្រែក្លាយទៅជាចម្ការស្វាយចន្ទី ។ វត្តស្គន់ ស្ថិតនៅភូមិស្គន់ ឃុំសូទេព ស្រុកជើងព្រៃ ខេត្តកំពង់ចាម ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

ជិត ជឿន រស់នៅភូមិស្គន់ ឃុំសូទេព ស្រុកជើងព្រៃ ខេត្តកំពង់ចាម ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 12º 03' 42", រយៈទទឹង(E) 105º 04' 20:05" និងលេខកូដ (ID No.) 030301 ។

១១) វត្តនគរ

វត្តនគរ ស្ថិតនៅភូមិអំពិលលើ ឃុំអំពិល ស្រុកកំពង់សៀម ខេត្តកំពង់ចាម ។ នៅក្នុងបរិវេណវត្តនគរ មានប្រាសាទបុរាណមួយសង់ឡើងផ្ទាល់ដី ដែលមានបែបផែនដូចជាប្រាសាទអង្គរដែរ ។ នៅក្នុងវត្តនេះមានមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាន២កន្លែងគឺ មួយសម្រាប់ដាក់តម្កល់ឆ្អឹងសាកសពជាបណ្តោះអាសន្នក្នុងផ្ទះធ្វើពីបេតុង និងមួយទៀតជាចេតិយ៍ដែលដាក់តម្កល់ឆ្អឹងទុកសម្រាប់ធ្វើពិធីបុណ្យរំលឹកវិញ្ញាណក្ខន្ធ ។ ឆ្អឹងសាកសពដែលត្រូវបានយកមកដាក់តម្កល់ក្នុងចេតិយ៍ទាំងពីរនេះ គឺជាឆ្អឹងសាកសពមួយចំនួនត្រូវបាននាំមកពីរណ្តៅសាកសពវត្តភ្នំប្រុសដែលមានចម្ងាយ៨គីឡូម៉ែត្រពីវត្តនេះ តាមបណ្តោយផ្លូវជាតិជាតិលេខ៧ឆ្ពោះទៅក្រុងភ្នំពេញ ។ សារមន្ទីរទាំងនេះបានតម្កល់អដ្ឋិធាតុសាកសពចំនួនជាង១០០០នាក់ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ គ្មាន

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ រយៈកម្ពស់(N) 12º 00' 03", រយៈទទឹង(E) 105º 26' 23" និងលេខកូដ (ID No.) 030601 ។

១២) វត្តភ្នំប្រុស

រណ្តៅសាកសពធំៗចំនួន៨៧រណ្តៅនៅជុំវិញវត្តភ្នំប្រុស ត្រូវប្រជាជនគាស់ឡើងនៅអំឡុងឆ្នាំ១៩៨០ ក្នុងគោលបំណងស្វែងរកមាស និងសមាជិកគ្រួសារដែលបានត្រូវសម្លាប់ដោយខ្មែរក្រហម ។ ឆ្អឹងដែលស្ថិតនៅរាយប៉ាយលើមាត់រណ្តៅដោយសារការគាស់នេះ ត្រូវបានប្រមូលមកដាក់នៅក្នុងអគារចាស់មួយដែលពីមុនជាផ្ទះបាយប្រចាំវត្តភ្នំប្រុស ។ ប៉ុន្តែដោយមានការរំខានពីអ្នកទៅមើល ឆ្អឹងមួយចំនួនធំក៏ត្រូវបានដឹកជញ្ជូនទៅកាន់វត្តនគរវិញ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

វង់ សុផានី អាយុ៣៨ឆ្នាំ ភេទស្រី រស់នៅភូមិធាងជួង ឃុំក្រឡា ស្រុកកំពង់សៀម ខេត្តកំពង់ចាម ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 12º 01' 42", រយៈទទឹង(E) 105º 24' 59" និងលេខកូដ (ID No.) 030602 ។

១៣) វត្តអូរត្រកួន

វិមានរំឭកវិញ្ញាណក្ខន្ធថ្មីមួយ ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅក្នុងបរិវេណវត្តអូរត្រកួនកាលពីខែឧសភា ឆ្នាំ ១៩៩២ ដើម្បីដាក់តម្កល់អដ្ឋិធាតុដែលគាស់ចេញពីរណ្តៅមួយចំនួនក្នុងចំណោមរណ្តៅទាំង៤៦៧ ។ យោងតាមឯកសារដែលទទួលបានសាលាស្រុកកងមាសបានឲ្យដឹងថា ចំនួនសាកសពដែលត្រូវខ្មែរក្រហមសម្លាប់ គឺមានរហូតដល់ទៅ៣២,៦៩០នាក់ឯណោះ ។ ក្នុងចំនួនសាកសពទាំងនេះ ភាគច្រើនជាប្រជាជនជម្លៀសពីទីក្រុងភ្នំពេញ ។ មានអដ្ឋិធាតុតិចតួចណាស់ដែលមាននៅក្នុងវិមានតម្កល់អដ្ឋិធាតុថ្មីនេះនាពេលបច្ចុប្បន្ន ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ គ្មាន ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ រយៈកម្ពស់(N) 11º 57' 01", រយៈទទឹង(E) 105º 14' 58" និងលេខកូដ (ID No.) 030703 ។

១៤) វត្តជីហែរ

វត្តជីហែរ ស្ថិតនៅភូមិជីហែរ ឃុំកោះសូទិន ស្រុកកោះសូទិន ខេត្តកំពង់ចាម ។ អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះដែលដាក់តម្កល់នៅទីតាំងអ្នកតាចិន ត្រូវប្រជាជនដឹកជញ្ជូនចេញតាមរទេះគោមកកាន់វត្តជីហែរ ។ អដ្ឋិធាតុទាំងនោះ ត្រូវប្រជាជនប្រមូលដាក់ក្នុងពាងចំនួន៤ រួចកប់ដីនៅក្នុងបរិវេណវត្តជីហែរ ។ ស៊ិន ណៃស៊ីន បានប្រាប់ពីមូលហេតុនៃការជញ្ជូនអដ្ឋិធាតុចេញពីទីតាំងអ្នកតាចិនថា មកពីមានការស្នើសុំទីតាំង

នេះធ្វើជាទីតាំងអ្នកតាចិនដូចដើមវិញពីសមាគមចិននៅក្នុងស្រុកកោះសូទិនកាលពីឆ្នាំ១៩៩៣ ។ មួក សារិន និងអ៊ីង ខេមរា បានប្រាប់ថា អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះទាំងនោះ គឺត្រូវបានគាស់ចេញពីរណ្ដៅជាច្រើននៅជុំវិញទីតាំងសម្លាប់វត្តជំនីក ។

អ្នកផ្ដល់ព័ត៌មានៈ

១) មួក សារិន ភេទប្រុស ជាបុគ្គលិកការិយាល័យសាលាស្រុកកោះសូទិន ខេត្តកំពង់ចាម ។

២) ចាន់ គឹមជិន ជាប្រធានការិយាល័យវប្បធម៌ស្រុកកោះសូទិន ខេត្តកំពង់ចាម ។

៣) ចាន់ គឹមជិន ភេទប្រុស រស់នៅភូមិផ្សារថ្មី ឃុំពាមប្រធ្នោះ ស្រុកកោះសូទិន ខេត្តកំពង់ចាម ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 11º 53' 39:98", រយៈទទឹង(E) 105º 25' 58:66" និងលេខកូដ (ID No.) 030803 ។

១៥) វត្តចាស់ (វត្តក្អោកចាស់)

មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានដែលត្រូវបានសាងសង់នៅក្នុងបរិវេណវត្តចាស់(វត្តក្អោកចាស់) ត្រូវបានរុះរើជាមួយនឹងទីវត្តទាំងមូល នៅពេលដែលវត្តនេះត្រូវបានផ្លាស់ប្ដូរទីតាំងថ្មីទៅកាន់កន្លែងផ្សេងមួយទៀត ។ អដ្ឋិធាតុដែលមាននៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានទាំងអស់ ត្រូវលោកអាចារ្យ និងដូនជីជីកកប់ទៅក្នុងដីនាកន្លែងដដែលវិញ ខណៈពេលដែលមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះត្រូវរុះរើ ។

អ្នកផ្ដល់ព័ត៌មានៈ

១) បូ ទ្រី ភេទប្រុស អាយុ៨២ឆ្នាំ ជាប្រធានភូមិក្អោក ឃុំគគីរ ស្រុកមេមត់ ខេត្តកំពង់ចាម ។

២) គ្រុយ ឡេង ភេទប្រុស អាយុ៥១ ជាប្រធានឃុំគគីរ ស្រុកមេមត់ ខេត្តកំពង់ចាម ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 11º 54' 08:10", រយៈទទឹង(E) 106º 04' 95:88" និងលេខកូដ (ID No.) 031003 ។

១៦) ព្រៃធូរដុង

អដ្ឋិធាតុដែលប្រមូលបានក្រោយការគាស់រណ្ដៅសាកសពនៅព្រៃធូរដុង ត្រូវប្រជាជនប្រមូលមកដាក់ក្នុងកន្លែងតែមួយ គឺនៅក្នុងចេតិយ៍មួយក្នុងទីធ្លាវត្តអូររាំងឪ ។ ព្រៃធូរដុងមានទីតាំងស្ថិតនៅភូមិលេខ២ ឃុំគងជ័យ ស្រុកអូររាំងឪ ខេត្តកំពង់ចាម ។ ជីវ ហ៊ាន់ អាយុ៦៨ឆ្នាំ រស់នៅភូមិលេខ១ ឃុំគងជ័យ បានប្រាប់ថា ព្រៃធូរដុងជាទីតាំងសម្លាប់មនុស្ស និងមន្ទីរឃុំឃាំងបណ្ដោះអាសន្នរបស់ខ្មែរក្រហម ។ ជនរងគ្រោះដែលបានស្លាប់ និងសម្លាប់ស្ទើរតែទាំងអស់នៅទីនេះ គឺជាប្រជាជន១៧មេសា ។

អ្នកផ្ដល់ព័ត៌មានៈ

១) ជីវ ហ៊ន់ អាយុ៦៨ឆ្នាំ រស់នៅភូមិលេខ១ ឃុំគងជ័យ ស្រុកអូររាំងឪ ខេត្តកំពង់ចាម ។

២) ឯម យិន មន្ត្រីការិយាល័យវប្បធម៌ស្រុកអូររាំងឪ ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 11º 47' 38:24", រយៈទទឹង(E) 105º 30' 26:22" និងលេខកូដ (ID No.) 031101 ។

១៧) វត្តជ័យមង្គល

បរិវេណវត្តជ័យមង្គល គឺជាអតីតមន្ទីរសន្តិសុខ និងកន្លែងសម្លាប់របស់ខ្មែរក្រហម ។ ក្រោយឆ្នាំ ១៩៧៩ រណ្ដៅជាច្រើនត្រូវបានគាស់ ហើយអដ្ឋិធាតុដែលនៅរាយប៉ាយក៏ត្រូវប្រជាជនប្រមូលយកមក ដាក់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយ ដែលសាងសង់ឡើងដើម្បីទុកជាការគោរពវិញ្ញាណក្ខន្ធដល់អ្នកដែលបាន ស្លាប់ទៅ ។ តាមសម្ដីអ្នកភូមិបានឲ្យដឹងថា ជនរងគ្រោះត្រូវបានសម្លាប់ច្រើនបំផុតនៅចុងឆ្នាំ១៩៧៨ ។

អ្នកផ្ដល់ព័ត៌មានៈ គ្មាន

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ រយៈកម្ពស់(N) 11º 54' 17", រយៈទទឹង(E) 105º 14' 37" និងលេខកូដ (ID No.) 031403 ។

១៨) វត្តស្ទឹងត្រង់

វត្តស្ទឹងត្រង់ ស្ថិតនៅក្នុងភូមិព្រៃបារាំង ឃុំព្រែកកោះ ស្រុកស្ទឹងត្រង់ ខេត្តកំពង់ចាម ។ កាលពី ឆ្នាំ១៩៩៥ ក្រុមស្រាវជ្រាវត្រូវបានជូនដំណើរទៅកាន់ក្រោយវត្តនេះ ហើយត្រូវបានបង្ហាញឲ្យឃើញ មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានបាក់បែកមួយដែលសង់អំពីឈើ ។ បំណែកឈើបាក់បែកនៃមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះ បានដួល រលំលើលលាដ៏ក្បាល និងឆ្អឹងសាកសពរាប់រយ ហើយព្រៃស្បាតបានដុះគ្របដណ្ដប់ពីលើពំនូកឆ្អឹងនោះ ទៀតផង ។ នៅជិតនោះដែរ មានរណ្ដៅសាកសពជាង២០រណ្ដៅ ព្រមទាំងមានសេសសល់បំណែកឆ្អឹង និងចំរៀកខោអាវរបស់សាកសពនៅក្បែរនោះផង ។ ព្រះវិហារក្នុងវត្តស្ទឹងត្រង់ ប្រហែលជាត្រូវបានប្រើ ធ្វើជាមន្ទីរឃុំឃាំងសម្រាប់អ្នកទោសដែលត្រូវបានសម្លាប់នៅទីតាំងសម្លាប់ក្រោយវត្តនេះ ។

អ្នកផ្ដល់ព័ត៌មានៈ គ្មាន

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ រយៈកម្ពស់(N) 12º 15' 17", រយៈទទឹង(E) 105º 32' 02" និងលេខកូដ (ID No.) 031501 ។

១៩) ចម្ការស្វាយ

ចម្ការស្វាយ ជាអតីតមន្ទីរឃុំឃាំង និងកន្លែងសម្លាប់មនុស្សរបស់ខ្មែរក្រហម ។ រណ្ដៅសាកសព ដែលមានទីតាំងនៅប៉ែកខាងជើងឃុំសួង ត្រូវបានគាស់ឡើង ហើយអដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះត្រូវបានគរទុកនៅ ក្បែរនោះជាបណ្ដោះអាសន្នសិន ។ មន្ទីរឃុំឃាំងត្រូវបានសង់ឡើងពីឈើ និងស្លឹកត្នោត ហើយមានអណ្ដូង

ជ្រៅៗពីរកន្លែង និងរណ្ដៅសាកសព១៥រណ្ដៅ ដែលត្រូវបានប្រើធ្វើជាកន្លែងសម្ងាប់ និងកប់សាកសព នៅជិតមន្ទីរឃុំឃាំងនោះ ។ ជនរងគ្រោះទាំងអស់គឺជាទាហានរបស់ លន់ ណុល និងប្រជាជនថ្មី ។

អ្នកផ្ដល់ព័ត៌មានៈ *គ្មាន*

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ *រយៈកម្ពស់*(N) 11º 56' 03", *រយៈទទឹង*(E) 105º 39' 48" *និងលេខកូដ* (ID No.) 031601 ។

២០) វត្តវិហារទន្ទឹម

មន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននៅក្នុងវត្តវិហារទន្ទឹម មានតម្កល់អដ្ឋិធាតុដែលប្រជាជនបានគាស់ចេញពីរណ្ដៅសាកសពនៅទីតាំងចំការស្វាយ និងចំការម្នាស់ ។ នៅទីនេះយើងបានសម្ភាសន៍សាក្សីម្នាក់កាលពីឆ្នាំ ១៩៩៥ឈ្មោះ វ៉ា ដា ព្រោះគាត់ធ្លាប់បានឃើញសាកសពរបស់ សោ ភឹម ក្រោយពេលដែលសាកសពនោះត្រូវបាននាំមកកាន់ឃុំសួងដោយរថក្រោះក្នុងឆ្នាំ១៩៧៨ ។ គាត់បានរាយការណ៍ថា សាកសពត្រូវបានដាក់តាំងនៅក្នុងហិបឈើចំហរគ្របមួយនៅក្នុងផ្សារ ហើយបន្ទាប់មកសាកសពនេះត្រូវបាននាំយកទៅកាន់ភ្នំពេញ ។

អ្នកផ្ដល់ព័ត៌មានៈ

វ៉ា ដា រស់នៅឃុំសួង ស្រុកត្បូងឃ្មុំ ខេត្តកំពង់ចាម ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 11º 54' 46", *រយៈទទឹង*(E) 105º 39' 19" *និងលេខកូដ* (ID No.) 031603 ។

ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង

២១) វត្តសម្ដេចមុនី

បរិវេណជុំវិញវត្តសម្ដេចមុនី គឺជាអតីតទីតាំងសម្លាប់មនុស្សរបស់ខ្មែរក្រហម ។ ទីតាំងទាំងនោះគឺ ព្រៃគោកល្វា ព្រៃគោកជ្រវត់ ភូមិត្នោតជោ (ភូមិចាស់) ព្រៃពោធិតាវ៉ា ព្រៃពោធិចារ្យ ព្រៃពោធិតាមឿន ព្រៃពោធិតាកុយ និងព្រៃតាន័យ ហៅព្រៃខ្មោច ។ ចំណែកក្នុងបរិវេណវត្តគឺជាមន្ទីរសន្តិសុខ ។ ក្រោយឆ្នាំ១៩៧៩ រណ្ដៅខ្លះត្រូវបានគាស់ ហើយអដ្ឋិធាតុត្រូវបានជញ្ជូនមកដាក់នៅមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយដែលសាងសង់ឡើងនៅក្នុងបរិវេណវត្តសម្ដេចមុនី ។

អ្នកផ្ដល់ព័ត៌មានៈ

ស៊ិន ង៉ាន់ អាយុ៧៣ឆ្នាំ ភេទប្រុស ជាគណៈកម្មការវត្តសម្តេចមុនី រស់នៅភូមិដក់ពរ ឃុំខ្នុរវ៉ែង ស្រុកបរិបូរណ៍ ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រ៖

រយៈកម្ពស់(N) 12º 26' 18", *រយៈទទឹង*(E) 104º 28' 23:30" *និងលេខកូដ* (ID No.) 040101 ។

២២) វត្តខ្សាម

មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានវត្តខ្សាម ស្ថិតនៅខាងលិចសាលាខេត្តកំពង់ឆ្នាំងប្រហែល៥០០ម៉ែត្រ គឺនៅក្នុងវត្តខ្សាម ភូមិខ្សាម ឃុំខ្សាម ស្រុកកំពង់ឆ្នាំង ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ។ អដ្ឋិធាតុត្រូវបានរក្សាទុកក្នុងចេតិយ៍មួយស្ថិតនៅខាងមុខព្រះវិហារ ដែលបច្ចុប្បន្ននៅសល់លលាដ៏ក្បាលប្រហែល១៣០ប៉ុណ្ណោះ ។ សួស សុផល ជាប្រធានមន្ទីរធម្មការខេត្ត រស់នៅភូមិដំណាក់អំពូល ឃុំកំពង់ឆ្នាំង ស្រុកកំពង់ឆ្នាំង បានរាយការណ៍នៅឆ្នាំ១៩៨២ថា គាត់ជាអ្នកដឹកជញ្ជូនអដ្ឋិធាតុចំនួន១៥០០ ជាមួយប្រជាជនផ្សេងទៀត មកដាក់តម្កល់នៅក្នុងបូជនីយដ្ឋានវត្តខ្សាម ។ រហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ន អដ្ឋិធាតុភាគច្រើនត្រូវបានបំផ្លាញ និងបាត់បង់ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មាន៖

សួស សុផល បច្ចុប្បន្នជាប្រធានមន្ទីរធម្មការខេត្ត មានទីលំនៅភូមិដំណាក់អំពូល ឃុំកំពង់ឆ្នាំង ស្រុកកំពង់ឆ្នាំង ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រ៖

រយៈកម្ពស់(N) 12º 15' 43:05", *រយៈទទឹង*(E) 104º 39' 75:19" *និងលេខកូដ* (ID No.) 040301 ។

២៣) វត្តចំប៉ី

មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានវត្តចំប៉ី ស្ថិតនៅក្នុងវត្តចំប៉ី ភូមិប្រមុះជ្រូក ឃុំជ្រេស ស្រុកកំពង់ត្រឡាច ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ។ អដ្ឋិធាតុដែលប្រជាជនប្រមូលមកពីរណ្តៅសាកសពនៅទួលតាកន និងវាលថ្កូវ ត្រូវយកមកដាក់តម្កល់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះ ។ ពៅ ផន ជាប្រធានឃុំជ្រេស បាននិយាយថា អដ្ឋិធាតុខ្លះត្រូវប្រជាជននាំយកមកពីទីតាំងសម្លាប់វត្តចំប៉ា និងកន្លែងផ្សេងទៀត មកដាក់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានវត្តចំប៉ី ។ មកដល់ពេលនេះ អដ្ឋិធាតុមួយចំនួនបានបាត់បង់ ។ ឯចំនួនដែលនៅសល់លើធ្នើនៃបូជនីយដ្ឋាន ហាក់ពុំមានការថែទាំឲ្យបានដិតដល់ដែរ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មាន៖

១) ពៅ ផន ជាប្រធានឃុំជ្រេស ស្រុកកំពង់ត្រឡាច ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ។

២) ទេព ហឿន ភេទប្រុស រស់នៅភូមិចក ឃុំជ្រេស ស្រុកកំពង់ត្រឡាច ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ។

៣) ស៊ិន ស៊ុន ភេទស្រី រស់នៅភូមិចក ឃុំជ្រេស ស្រុកកំពង់ត្រឡាច ខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 11º 56' 96:36", រយៈទទឹង(E) 104º 45' 68:91" និងលេខកូដ (ID No.) 040501 ។

២៤) បន្ទាយចាស់

នៅក្នុងភូមិស្រែតាជ័យ មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានតម្កល់អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះសម័យខ្មែរក្រហមមួយ បានត្រូវបង្កើតឡើងនៅក្បែររណ្ដៅសាកសពជាច្រើនក្នុងទីតាំងសម្លាប់បន្ទាយចាស់ ។ អដ្ឋិធាតុដែលយកមកពីរណ្ដៅសាកសពបន្ទាយចាស់ ពីមន្ទីរសន្តិសុខសុវណ្ណ និងពីខាងមុខសាលាស្រុកទឹកផុស ត្រូវយកមកដាក់តម្កល់នៅក្នុងបូជនីយដ្ឋាននេះទាំងអស់ ។

អ្នកផ្ដល់ពត៌មានៈ

១) គី សុងឆាយ ភេទប្រុស អាយុ៤៣ឆ្នាំ ជាប្រធានការិយាល័យវប្បធម៌ស្រុកទឹកផុស ។

២) ជា គឹមលន់ ភេទប្រុស អាយុ៤៩ឆ្នាំ ជាអនុប្រធានការិយាល័យវប្បធម៌ស្រុកទឹកផុស ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 12º 03' 02:61", រយៈទទឹង(E) 104º 31' 26:92" និងលេខកូដ (ID No.) 040803 ។

ខេត្តកំពង់ស្ពឺ

២៥) វត្តបរសេដ្ឋចាស់

ចេតីយ៍មួយនៅវត្តបរសេដ្ឋចាស់ ត្រូវបានយកធ្វើជាកន្លែងដាក់អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះដែលត្រូវខ្មែរក្រហមសម្លាប់នៅភូមិខ្នឹប ឃុំបរសេដ្ឋ ស្រុកបរសេដ្ឋ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ។ នៅពេលក្រោយមកទៀត អាជ្ញាធរស្រុកបរសេដ្ឋបានដឹកជញ្ជូនអដ្ឋិធាតុមួយចំនួនធំយកទៅថែរក្សាទុកនៅកន្លែងផ្សេង ។ នៅឆ្នាំ១៩៩៧ ចេតីយ៍នេះត្រូវបានជួសជុលឡើងវិញ ។ អដ្ឋិធាតុដែលនៅសល់ក្នុងចេតីយ៍នេះ មិនត្រូវបានទទួលការយកចិត្តទុកដាក់ថែទាំឡើយ ។ កម្ទេចកម្ទីរខោអាវ និងឆ្អឹងដែលមាននៅក្នុងចេតីយ៍ ត្រូវពុកផុយស្ទើរគ្មានសល់ ។ សម្រាមផ្សេងៗត្រូវបានបោះគរពីលើឆ្អឹងទាំងនោះ ។

អ្នកផ្ដល់ពត៌មានៈ

១) អ៊ូ ណាន់ អាយុ៦០ឆ្នាំ រស់នៅភូមិស្រែគ្រោត ឃុំបរសេដ្ឋ ស្រុកបរសេដ្ឋ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ។

២) កុយ សៅ អាយុ៧២ឆ្នាំ រស់នៅភូមិចម្ការទួល ឃុំបរសេដ្ឋ ស្រុកបរសេដ្ឋ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ។

៣) ចាន់ ឈុំ អាយុ៤៩ឆ្នាំ រស់នៅភូមិចម្ការទួល ឃុំបរសេដ្ឋ ស្រុកបរសេដ្ឋ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 11º 09' 13:24", *រយៈទទឹង*(E) 104º 31' 33:86" *និងលេខកូដ* (ID No.) 050105 ។

២៦) វត្តអំពែភ្នំ

នៅប៉ែកខាងត្បូងឈៀងខាងលិចវត្តអំពែភ្នំប្រហែល២០០ម៉ែត្រ មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយបានត្រូវសាងសង់ឡើង ដើម្បីដាក់តម្កល់អដ្ឋិធាតុដែលបានគាស់ចេញពីរណ្តៅមួយចំនួនដែលស្ថិតនៅជុំវិញបរិវេណវត្ត និងពីទីតាំងសម្លាប់បន្ទាយរោងគោ ។ នៅឆ្នាំ១៩៨៦ ការសាងសង់បានចាប់ផ្តើមឡើង ។ ថវិកាឧបត្ថមការសាងសង់នេះ គឺបានមកពីការរៃអង្គៀសថវិកាពីវត្តនានា និងប្រជាជនក្នុងស្រុក ។ មន្ទីរនេះមានទំហំប្រហែល៥ម៉ែត្រក្រឡា មានដំបូលប្រក់ក្បឿងនិងពាសជញ្ជាំងក្តារ ។ ប៉ុន្តែនាបច្ចុប្បន្ននេះ ជញ្ជាំងក្តារទាំងនោះត្រូវពុកផុយស្ទើរទាំងអស់ ។ នៅចំកណ្តាលមន្ទីរនេះ មានទម្រដាក់អដ្ឋិធាតុធំមួយដែលសព្វថ្ងៃនៅតែជាទម្រដ៏រឹងមាំដដែល ។ មានទម្រមួយទៀតដែលស្ថិតនៅចំពីលើពំនូកឆ្អឹង គឺជាទម្រសម្រាប់ដាក់សម្លៀកបំពាក់ជនរងគ្រោះដែលត្រូវបានសម្លាប់ដោយខ្មែរក្រហម ។ អដ្ឋិធាតុមួយចំនួន ទើបតែត្រូវនាំយកទៅដាក់គរជាមួយនឹងអដ្ឋិធាតុមុនៗ បន្ទាប់ពីប្រាំងស៊ីងត្រូវបាក់ស្រុតចូលទៅក្នុងស៊ីង ។ សាក្សីនិយាយថា មានឆ្អឹងច្រើនគួរសមបានលេចឡើងនៅពេលដែលប្រាំងស៊ីងបានបាក់ចុះ ។ មុនពេលចូលទៅដល់កន្លែងតម្កល់អដ្ឋិធាតុ ដំបូងគេដែលត្រូវឃើញគឺផ្លាកដែលសរសេរប្រាប់ពីចំនួនមនុស្សស្លាប់នៅបរិវេណវត្តអំពែភ្នំដែលត្រូវបានរាប់យ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ក្រោយពេលគាស់ និងមុនពេលដែលអដ្ឋិធាតុទាំងនេះ ត្រូវជញ្ជូនយកទៅដាក់តម្កល់នៅក្នុងបូជនីយដ្ឋាននេះ ។ រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ ថ្វីត្បិតតែមានការថែទាំយ៉ាងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអដ្ឋិធាតុដែលមាននេះ ក៏នៅមានអដ្ឋិធាតុមួយចំនួនត្រូវបានលួច និងបាត់បង់ដែរ លើកលែងតែការស្នើសុំពីខាងគណៈកម្មការធ្វើកោសល្យវិច័យឆ្អឹងសាកសពជនរងគ្រោះ ចំពោះអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានក្នុងការនាំយកឆ្អឹងលលាដ៏ក្បាលខ្លះមកដាក់តម្កល់ទុក សម្រាប់ធ្វើជាភស្តុតាងក្នុងការកាត់សេចក្តីមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមនាពេលខាងមុខ ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

ចាន់ ម៉ៃ អាយុ៦៥ឆ្នាំ ភេទប្រុស រស់នៅភូមិអំពែភ្នំ ឃុំស្វាយក្រវ៉ាន់ ស្រុកច្បារមន ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 11º 27' 11:29", *រយៈទទឹង*(E) 104º 32' 29:38" *និងលេខកូដ* (ID No.) 050201 ។

ខេត្តកំពង់ធំ

២៧) វត្តបារាយជាន់ដែក

វត្តបារាយណ៍ជាន់ដែក ស្ថិតនៅក្នុងភូមិក្រោះ ឃុំបល្ល័ង្ក ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ ។ ចេតិយ៍ដ៏ធំមួយដែលស្ថិតនៅក្នុងបរិវេណវត្តនេះ ត្រូវបានយកធ្វើជាកន្លែងតម្កល់អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះ ។ ឆ្អឹងលលាដ៍ក្បាលជាច្រើន ត្រូវអាចារ្យវត្ត និងប្រជាជនរើសយកមកដាក់គរពីលើឆ្អឹងស្មង ដៃនិងស្មងជើងជាច្រើន ដែលបានដាក់តម្រៀបលើគ្នារហូតមានកម្ពស់ប្រហែលជាងមួយម៉ែត្រ ។ កំប៉ុងទឹកដោះគោដ៏កញ្ចាស់មួយ ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាកំប៉ុងសម្រាប់អុជធូប កំពុងតែស្ថិតនៅពីមុខគំនរឆ្អឹងទាំងនោះ ។ ព្រះសង្ឃគណកម្មការវត្ត និងប្រជាជនចំណុះជើងវត្ត បានថែរក្សាអដ្ឋិធាតុទាំងនេះបានយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ។

គិន សាង អាយុ៥១ឆ្នាំ រស់នៅភូមិក្រោម ឃុំបល្ល័ង្ក ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ បាននិយាយថា អដ្ឋិធាតុទាំងនេះគឺបានគាស់ចេញពីរណ្តៅជិត២០០នៅមុខព្រះវិហារ ព្រមទាំងសន្និដ្ឋានថាមានជនរងគ្រោះស្លាប់ប្រមាណពី១៥,០០០ទៅ២០,០០០នាក់ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

១) គិន សាង អាយុ៥១ឆ្នាំ រស់នៅភូមិក្រោម ឃុំបល្ល័ង្ក ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ ។

២) គិន ហេង អាយុ៨៩ឆ្នាំ នៅភូមិក្រោម ឃុំបល្ល័ង្ក ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ ។

៣) ស្រី ថាន់ អាយុ៣១ឆ្នាំ រស់នៅភូមិថ្នល់ជាតិ ឃុំបារាយណ៍ ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 12º 29' 37:74", រយៈទទឹង(E) 105º 08' 11:29" និងលេខកូដ (ID No.) 060102 ។

២៨) វត្តទួល

ចេតិយ៍តូចល្មមមួយស្ថិតនៅពីមុខកុដិដែលជាអតីតមន្ទីរសន្តិសុខរបស់ខ្មែរក្រហម ត្រូវប្រជាជនយកធ្វើជាមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានតម្កល់អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះដែលស្លាប់ក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ។ មានអដ្ឋិធាតុមិនច្រើនប៉ុន្មានទេនៅក្នុងចេតិយ៍នេះ ហើយភាគច្រើនជាលលាដ៏ក្បាលដែលបែកជាបំណែកៗ ។ ចេតិយ៍មួយនេះមានទីតាំងស្ថិតនៅក្នុងបរិវេណវត្តទួល ភូមិថ្នល់ជាតិ ឃុំបារាយណ៍ ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

ស្រី ថាន់ អាយុ៣១ឆ្នាំ រស់នៅភូមិថ្នល់ជាតិ ឃុំបារាយណ៍ ស្រុកបារាយណ៍ ខេត្តកំពង់ធំ ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 12º 23' 07:22", រយៈទទឹង(E) 105º 05' 30:06" និងលេខកូដ (ID No.) 060104 ។

២៩) វត្តភ្ញីជួង

ដោយអនុវត្តតាមគោលការណ៍របស់រដ្ឋាភិបាលនៃរបបសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ប្រជាជននៅភូមិក្ដីដូង ឃុំក្ដីដូង ស្រុកស្ទឹងសែន ខេត្តកំពង់ធំ បានសាងសង់មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយនៅវត្តក្ដីដូង ដើម្បីតម្កល់អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះដែលស្លាប់ជំនាន់ខ្មែរក្រហម ។ សាក្សីនិយាយថា អដ្ឋិធាតុដែលដាក់តម្កល់នៅក្នុងបូជនីយដ្ឋាននេះ សុទ្ធតែត្រូវបានគាស់ និងជញ្ជូនយកចេញពីអណ្ដូងទឹកចំនួនបួនកន្លែង ដែលមាននៅក្នុងភូមិក្ដីដូង និងយកមកពីគ្រប់កន្លែងក្នុងស្រុកស្ទឹងសែន ។

អ្នកផ្ដល់ពត៌មានៈ

យៀន ប៉ុង អាយុ៦២ឆ្នាំ រស់នៅភូមិ និងឃុំក្ដីដូង ស្រុកស្ទឹងសែន ខេត្តកំពង់ធំ ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 12º 43' 08:53", រយៈទទឹង(E) 104º 51' 27:85" និងលេខកូដ (ID No.) 060301 ។

៣០) វត្តសំបូរ

មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានវត្តសំបូរ ឬវត្តប្រាសាទសំបូរ ត្រូវបានសាងសង់ឡើងស្រដៀងគ្នានឹងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានវត្តអំពែរភ្នំដែរ ប៉ុន្តែនៅទីនេះមានទំហំតូចជាងបន្តិច ហើយពុំមានឆ្អឹងតម្កល់ច្រើនដូចអំពែរភ្នំឡើយ ។ កាលពីឆ្នាំ១៩៩៨ នៅខាងក្នុងបូជនីយដ្ឋាននេះមានសេសសល់អដ្ឋិធាតុតែបន្តិចប៉ុណ្ណោះ មិនដូចពីមុនឡើយ ។ ទិត ថន អាយុ៤៥ឆ្នាំ ភេទប្រុស រស់នៅភូមិសេរីសុខា ឃុំឈូក ស្រុកប្រាសាទសំបូរ ខេត្តកំពង់ធំ បាននិយាយថា អដ្ឋិធាតុនេះត្រូវប្រជាជនប្រមូលមកពីទីតាំងសម្លាប់ក្រោយវត្ត និងប្រមូលមកពីទីតាំងផ្សេងៗទៀត ។

អ្នកផ្ដល់ពត៌មានៈ

១) ទិត ថន អាយុ៤៥ឆ្នាំ ភេទប្រុស រស់នៅភូមិសេរីសុខា ឃុំឈូក ស្រុកប្រាសាទសំបូរ ។

២) ស៊ាន ស៊ាងហោ ភេទប្រុស រស់នៅភូមិសេរីសុខា ឃុំឈូក ស្រុកប្រាសាទសំបូរ ខេត្តកំពង់ធំ ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 12º 53' 0&:58", រយៈទទឹង(E) 105º 03' 54:50" និងលេខកូដ (ID No.) 060503 ។

៣១) វត្តតាំងក្រសាំង

អដ្ឋិធាតុជាច្រើនដែលត្រូវបានប្រមូលមកពីទីតាំងសម្លាប់នានាក្នុងស្រុកសន្ទុក ត្រូវជញ្ជូនយកមកដាក់នៅក្នុងចេតិយ៍មួយដែលសាងសង់ឡើងនៅក្នុងព្រៃគគីរនាវត្តតាំងក្រសាំង ។ គោលបំណងនៃការប្រមូលឆ្អឹងសាកសពមកដាក់នៅក្នុងចេតិយ៍នេះ គឺដើម្បីធ្វើជាកន្លែងប្រារព្ធទិវាថ្ងៃចងកំហឹងទី២០ ឧសភា

ជារៀងរាល់ឆ្នាំ ។ ឆ្អឹងលលាដ៍ក្បាល ត្រូវបានដាក់តម្រៀបគ្នាលើធ្នើធ្វើពីស៊ីម៉ង់ត៍ផុតពីដីក្នុងចេតិយ៍នេះ ។ វត្តតាំងក្រសាំង ស្ថិតនៅភូមិ និងឃុំតាំងក្រសាំង ស្រុកសន្ទុក ខេត្តកំពង់ធំ ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

ឡេង ណាវ អាយុ៦៥ឆ្នាំ រស់នៅភូមិសង្កមថ្មី ឃុំតាំងក្រសាំង ស្រុកសន្ទុក ខេត្តកំពង់ធ ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 12º 33' 34:16", រយៈទទឹង (E) 105º 02' 56:71" និងលេខកូដ (ID No.) 060705 ។

៣២) ទួលគាគួច

មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានដ៏ថ្មីមួយ ត្រូវបានប្រជាជននិងក្រុមគ្រួសារជនរងគ្រោះដែលបានស្លាប់នៅទីតាំងសម្លាប់ទួលគាភួង សហការគ្នាសាងសង់ឡើងនៅលើដីនាទីតាំងសម្លាប់តែម្តង ។ អដ្ឋិធាតុដែលបានគាស់ចេញពីរណ្តៅនៅជុំវិញមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានទាំងអស់ ត្រូវប្រមូលយកមកដាក់តម្កល់នៅក្នុងមន្ទីរនេះ ។ លួន ខុម អាយុ៣៦ឆ្នាំ ភេទប្រុស រស់នៅភូមិត្រាច ឃុំកំពង់ចិន ស្រុកស្ទោង ខេត្តកំពង់ធំ បាននិយាយថា មានសាកសពចំនួនប្រហែល៥០,០០០នាក់ ត្រូវបានគាស់ចេញពីរណ្តៅចំនួនពី២៥០ទៅ៥០០រណ្តៅ ហើយអដ្ឋិធាតុរបស់សាកសពទាំងនោះ ត្រូវបាននាំយកទៅដាក់តម្កល់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានទួលគាភួង ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅក្នុងភូមិត្រាច ឃុំកំពង់ចិន ស្រុកស្ទោង ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

១) លួន ខុម អាយុ៣៦ឆ្នាំ ភេទប្រុស រស់នៅភូមិត្រាច ឃុំកំពង់ចិន ស្រុកស្ទោង ខេត្តកំពង់ធំ ។

២) ហួត ហឿន រស់នៅភូមិត្រាច ឃុំកំពង់ចិន ស្រុកស្ទោង ខេត្តកំពង់ធំ ។

៣) ជុំ វិន អាយុ៦០ឆ្នាំ ភេទប្រុស រស់នៅភូមិត្រាច ឃុំកំពង់ចិន ស្រុកស្ទោង ខេត្តកំពង់ធំ ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 12º 57' 45:72", រយៈទទឹង (E) 104º 34' 06:55" និងលេខកូដ (ID No.) 060802 ។

ខេត្តកំពត

៣៣) មន្ទីរតាម៉ន ១

មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានធ្វើអំពីឈើដ៏ធំមួយស្ថិតនៅជិតទីតាំងសម្លាប់ និងមន្ទីរសន្តិសុខតាម៉ន ត្រូវបានសាងសង់ឡើងដើម្បីដាក់តម្កល់ឆ្អឹងលលាដ៍ក្បាល និងឆ្អឹងអវៈយវៈរាប់ពាន់ដែលត្រូវបានគាស់ចេញពីរណ្តៅចំនួន១៣៦កាលពីឆ្នាំ១៩៨២ ។ ជនរងគ្រោះទាំងអស់គឺជាប្រជាជនថ្មីដែលជម្លៀសពីក្រុងភ្នំពេញ និងស្ត្រី

ដែលជាអតីតប្រពន្ធមន្ត្រីនិងទាហាន លន់ នល់ ។ អិង សាភឿន គឺជាអ្នកទោសនៅក្នុងគុកស្ត្រីពីឆ្នាំ ១៩៧៧-៧៩ ព្រោះគាត់ជាភរិយារបស់មន្ត្រីថ្នាក់តូចម្នាក់នៅក្រុងភ្នំពេញក្នុងឆ្នាំ១៩៧៥ ហើយដែលបច្ចុប្បន្នគាត់រស់នៅភូមិតានី ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

អិង សាភឿន ភេទស្រី រស់នៅភូមិតានី ឃុំទូកមាស ស្រុកបន្ទាយមាស ខេត្តកំពត ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 10º 36' 22", រយៈទទឹង (E) 104º 12' 18" និងលេខកូដ (ID No.) 070101 ។

៣៤) មន្ទីរតាម៉ន ២

នៅឆ្នាំ១៩៩៨ នៅពេលដែលក្រុមស្រាវជ្រាវចុះទៅធ្វើការនៅទីនោះម្តងទៀត យើងទទួលបានរបាយការណ៍ថា មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានតាម៉នបានផ្លាស់ប្តូរទីតាំងថ្មី ជាមួយនឹងអគារថ្មីមួយធ្វើពីបេតុង និងទ្វារដែក ។ អដ្ឋិធាតុដែលមាននៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានចាស់ ត្រូវបានជញ្ជូនមកដាក់នៅកន្លែងថ្មីទាំងអស់ ។ មន្ទីរតាម៉ន មានទីតាំងស្ថិតនៅភូមិបុស្សរឹដុំ ឃុំប្រភ្នំ ស្រុកអង្គរជ័យ ខេត្តកំពត ។ ក្រុមស្រាវជ្រាវបានកំណត់ទីតាំងភូមិសាស្ត្រថ្មីមួយទៀត តាមរយៈការប្រើប្រាស់ម៉ាស៊ីនកំណត់ទីតាំងភូមិសាស្ត្រពិភពលោក (GPS) ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

ឌុក ជន់ អាយុ៧០ឆ្នាំ ភេទប្រុស រស់នៅភូមិបុស្សរឹដុំ ឃុំប្រភ្នំ ស្រុកអង្គរជ័យ ខេត្តកំពត ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 10º 50' 57:96", រយៈទទឹង (E) 104º 39' 17:92" និងលេខកូដ (ID No.) 070102 ។

៣៥) វត្តស៊ឹង

វត្តស៊ឹង មានទីតាំងស្ថិតនៅភូមិស៊ឹង ឃុំឈូក ស្រុកឈូក ខេត្តកំពត ។ វត្តនេះមានមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយសង់អំពីឈើប្រក់ក្បឿង និងមានរចនាផ្ទាំលាបតាមចំរឹងជញ្ជាំងដែលធ្វើឡើងសម្រាប់ឲ្យមានខ្យល់អាកាសចេញចូលក្នុងកន្លែងតម្កល់ឆ្អឹងសាកសព ។ ទីនេះមានតម្កល់ឆ្អឹងសាកសពជនរងគ្រោះដែលបានស្លាប់កាលពីរបបខ្មែរក្រហមចំនួន៣២៥ ។ ឆ្អឹងលលាដ៏ក្បាលភាគច្រើន ជាឆ្អឹងបែកបាក់ និងពុកផុយ ។ កម្ទេចកម្ទីរខោអាវរបស់សាកសព និងខ្សែរជើងក៏ស្ថិតនៅលាយឡំជាមួយឆ្អឹងអវៈយវៈរបស់សាកសពដែរ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ គ្មាន

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 10º 50' 36", *រយៈទទឹង* (E) 104º 27' 52.5" និង*លេខកូដ* (ID No.) 070301 ។

៣៦) វត្តជុំគ្រៀល

វត្តជុំគ្រៀល ស្ថិតនៅក្នុងភូមិត្រពាំងធំ ឃុំជុំគ្រៀល ស្រុកកំពត ខេត្តកំពត ។ ចេតិយ៍សង់អំពីឈើមួយត្រូវបានសាងសង់សម្រាប់ដាក់តម្កល់អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះ ដែលបានជីកជញ្ជូននាំមកពីរណ្តៅសាកសពក្នុងស្រុកកំពត ។ អដ្ឋិធាតុដែលបាននាំមកដាក់តម្កល់នៅទីនេះ ពុំមានចំនួនច្រើនប៉ុន្មានទេ ។ ខ្នោះជើងមួយចំនួន ក៏ត្រូវបានប្រមូលមកដាក់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះដែរ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ គ្មាន

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 10º 36' 22", *រយៈទទឹង* (E) 104º 12' 18" និង*លេខកូដ* (ID No.) 070701 ។

៣៧) វត្តកំពង់ត្រឡាច

នៅតាមបណ្តោយផ្លូវឆ្ពោះទៅកាន់ភ្នំវល្លិ៍ ព្រះវិហារធ្វើពីស៊ីម៉ង់ត៍ដ៏ធំមួយនៅវត្តកំពង់ត្រឡាច ភូមិកំពង់ត្រឡាច ឃុំកែប ស្រុកកំពត ត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាមន្ទីរសន្តិសុខកាលពីជំនាន់ខ្មែរក្រហម ។ អ្នកទោសដែលជាប់នៅក្នុងមន្ទីរសន្តិសុខនេះ ត្រូវខ្មែរក្រហមនាំយកទោសម្លាប់នៅក្នុងរណ្តៅធំៗចំនួនពីរក្នុងបរិវេណវត្ត និងនៅកន្លែងផ្សេងទៀត ដែលមានចម្ងាយប្រហែល២គីឡូម៉ែត្រពីវត្ត ។ នៅឆ្នាំ១៩៧៩ រណ្តៅសាកសពទាំងនោះត្រូវបានគាស់ ហើយអដ្ឋិធាតុត្រូវនាំយកមកដាក់តម្កល់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយដែលសង់ផ្ទាល់ដីពីស៊ីម៉ង់ត៍ប្រក់ក្បឿងនាបរិវេណវត្តកំពង់ត្រឡាច ។ ណាត កែវ និយាយថា មានឆ្អឹងលលាដ៏ក្បាលទាំងអស់ចំនួន៧៥០ និងឆ្អឹងអវៈយវៈជាច្រើនទៀត ត្រូវបានប្រជាជនជីកជញ្ជូនមកកាន់មន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះកាលពីឆ្នាំ១៩៧៩ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ គ្មាន

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 10º 32' 47.5", *រយៈទទឹង* (E) 104º 18' 13" និង*លេខកូដ* (ID No.) 070702 ។

៣៨) វត្តពោធិ៍

---

[១] *បូកគោ, បើមេដឹកនាំខ្មែរក្រហមរួចផុតពីការកាត់ទោសគឺជាភាពអយុត្តិធម៌មួយសម្រាប់ជនរងគ្រោះ ។ ការសែតរស្មីកម្ពុជាៈ បោះពុម្ពនៅភ្នំពេញ ឆ្នាំទី១៤ លេខ៤០៣៥ ។*

មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានដ៏កញ្ចាស់មួយដែលសង់ផុតពីដី មានជញ្ជាំងក្តារ និងដំបូលប្រក់ក្បឿង ស្ថិតនៅក្នុងបរិវេណវត្តពោធិ៍ ភូមិពោធិ៍ ឃុំថ្មី ស្រុកកំពត ខេត្តកំពត មានតម្កល់អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះចំនួន៧៥នាក់ ។ គំនរឆ្អឹងដែលស្ថិតនៅចំកណ្តាលមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ពុំមានការរៀបចំត្រឹមត្រូវឡើយ ហើយឆ្អឹងដែលនៅសេសសល់គឺជាឆ្អឹងលលាដ៏ក្បាល និងឆ្អឹងអវៈយវៈ ។ យោងតាមកាសែតរស្មីកម្ពុជាលេខ៤០៣៥ ចុះផ្សាយនៅថ្ងៃពុធ ទី១៩ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៦ បានឲ្យដឹងថា មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានដ៏កញ្ចាស់មួយនេះ កំពុងត្រូវទទួលការគំរាមកំហែងពីបរិយាកាស ហើយអ្នកមើលការខុសត្រូវនៅទីនោះក៏កំពុងស្វែងរកជំនួយក្នុងការសាងសង់មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានថ្មីមួយជំនួសដែរ ។ អ្នកយកពត៌មានរបស់កាសែតដដែលនេះបានស្រង់យកសម្តីរបស់លោកតា ហង្ស នួន អាយុ៦៨ឆ្នាំ ជាអាចារ្យវត្តពោធិ៍ថា មន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះ បានសាងសង់ឡើងកាលពីឆ្នាំ១៩៨៣ បន្ទាប់ពីរណ្តៅសាកសពរួមមួយត្រូវបានគាស់ឡើងនៅក្នុងភូមិចិន ឃុំថ្មី ស្រុក និងខេត្តកំពត ។ សាកសពចំនួន៧៥នាក់ត្រូវបាននាំយកចេញពីរណ្តៅនោះទៅដាក់តម្កល់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានដែលទើបនឹងសង់រួច ។ ប៉ុន្តែរហូតមកដល់ពេលបច្ចុប្បន្ន មន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះក្លាយជារោងដែលទ្រុឌទ្រោម និងពុកផុយស្ទើរទាំងស្រុង ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

ហង្ស នួន អាយុ៦៨ឆ្នាំ ជាអាចារ្យវត្តពោធិ៍ ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

ខេត្តកណ្តាល

៣៩ សាលាត្រពាំងស្វា

ផ្នែកមួយនៃមន្ទីរសន្តិសុខសាលាត្រពាំងស្វារបស់ខ្មែរក្រហម ដែលជាអតីតសាលាគរុកោសល្យ (វិក្រិតការ) បានត្រូវផ្លាស់ប្តូរទៅជាកន្លែងតំកល់អដ្ឋិធាតុដែលមានលលាដ៏ក្បាលមនុស្សរាប់ពាន់គរជាជង់ៗ ប្រហែលជាកំពស់២ម៉ែត្រ ។ មួយរយៈកាលក្រោយមក ដោយសារកង្វះការថែទាំ និងដោយសារសត្ពាហនៈស៊ីផង ឆ្អឹងមួយភាគត្រូវបានបំផ្លាញ និងបាត់បង់ ។ ដោយហេតុនេះហើយ ប្រជាជន និងអ្នកផ្តើមកសាងផ្សេងទៀត បានសហការគ្នាកសាងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានថ្មីមួយទៀត ដែលមានទីតាំងស្ថិតនៅប៉ែកខាងលិចអគារគុកដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាកន្លែងតម្កល់អដ្ឋិធាតុចាស់ ។ មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានដែលធ្វើក្រោយនេះត្រូវបានប្រឌិតឡើងដោយការយកចិត្តទុកដាក់ខ្ពស់ ។ អដ្ឋិធាតុត្រូវបានបញ្ចូលទៅខាងក្នុង ហើយចាក់សោរពីក្រៅ ព្រមទាំងមានអ្នកយាមត្រឹមត្រូវផង ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

១) ឡុង ម៉េងគ្រី អាយុ៧១ឆ្នាំ ភេទប្រុស រស់នៅភូមិក្រាំងសម្បត្តិ ឃុំពុតសរ ស្រុកកណ្តាលស្ទឹង ខេត្តកណ្តាល ។

២) សា សាំ អាយុ២៩ឆ្នាំ ជាអនុប្រធានភូមិត្រពាំងស្វា ឃុំទ្រា ស្រុកកណ្តាលស្ទឹង ខេត្តកណ្តាល ។

៣) សិរិត កុំ ភេទស្រី រស់នៅភូមិ និងឃុំបឹងខ្យាង ស្រុកកណ្តាលស្ទឹង ខេត្តកណ្តាល ។

៤) គៅ សំអឿន ភេទស្រី រស់នៅភូមិ និងឃុំបឹងខ្យាង ស្រុកកណ្តាលស្ទឹង ខេត្តកណ្តាល ។

៥) លី ឡាយហេង ភេទស្រី អាយុ៦២ឆ្នាំ រស់នៅភូមិក្រាំងសម្បត្តិ ឃុំពុតសរ ស្រុកកណ្តាលស្ទឹង ខេត្តកណ្តាល ។

៦) សួស ម៉ៅ ភេទប្រុស អាយុ៥១ឆ្នាំ រស់នៅភូមិត្រពាំងស្វា ឃុំទ្រា ស្រុកកណ្តាលស្ទឹង ខេត្តកណ្តាល ។

៧) ដួន ឈុំ ភេទប្រុស អាយុ៣០ឆ្នាំ រស់នៅភូមិត្រពាំងស្វា ឃុំទ្រា ស្រុកកណ្តាលស្ទឹង ខេត្តកណ្តាល ។

៨) វ៉ាន់ ថុន ភេទប្រុស អាយុ៤៩ឆ្នាំ រស់នៅភូមិត្រពាំងស្វា ឃុំទ្រា ស្រុកកណ្តាលស្ទឹង ខេត្តកណ្តាល ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 20' 59", រយៈទទឹង (E) 104º 49' 43" និងលេខកូដ (ID No.) 080101 ។

៤០) វត្តចំពុះក្អែក

រណ្តៅសាកសពជាច្រើននៅក្នុងវត្តចំពុះក្អែក ត្រូវបានគាស់កាលពីអំឡុងឆ្នាំ១៩៨០ ហើយឆ្អឹងលលាដ៏ក្បាល និងឆ្អឹងអវៈយវៈរាប់ពាន់ដែលគាស់បាន ត្រូវប្រជាជនដឹកយកទៅដាក់នៅបូជនីយដ្ឋានមួយកន្លែងស្ថិតនៅក្នុងបរិវេណវត្ត ។ មានខ្មោះឃ្មៀងជាច្រើន បានត្រូវដាក់ព្យួរតាមរបាជញ្ជាំងដែលធ្វើពីលួសសំណាញ់ព័ទ្ធជុំវិញអដ្ឋិធាតុ ។ នរណាក៏អាចមើលឃើញអដ្ឋិធាតុរាប់ពាន់នេះយ៉ាងច្បាស់ដែរ ។ កាលពីអំឡុងទសវត្សន៍ឆ្នាំ១៩៨០ សិស្ស និស្សិត លោកគ្រូ អ្នកគ្រូ បុគ្គលិកនៅតាម មន្ទីរជុំវិញស្រុកកៀនស្វាយ ព្រមទាំងប្រជាជន បានប្រារព្ធថ្ងៃចងកំហឹងចំពោះបនប្រល័យពូជសាសន៍ប៉ុលពត នៅរៀងរាល់ថ្ងៃទី២០ ខែឧសភា នៅក្នុងបរិវេណវត្តចំពុះក្អែកនេះ ។ ប៉ុន្តែឥឡូវ មិនដូចពីពេលមុនទេ ហើយចំនួនអដ្ឋិធាតុក៏មានការថយចុះដែរ ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

១) សាយ អ៊ុំ ភេទប្រុស អាយុ៦៨ឆ្នាំ រស់នៅភូមិចំពុះក្អែក ឃុំព្រែកថ្មី ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្តាល ។

៧) ប៊ុន សឿន ភេទស្រី អាយុ៤០ឆ្នាំ រស់នៅភូមិចំពុះក្អែក ឃុំព្រែកថ្មី ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្ដាល ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 23' 58", រយៈទទឹង (E) 104º 57' 42" និងលេខកូដ (ID No.) 080203 ។

៤១) ពោធិ៍ធំន្លេ

ពោធិ៍ទន្លេ ជាកន្លែងឃុំឃាំងធំមួយប្រចាំស្រុកកោះធំ ដែលមានអ្នកទោសរាប់ពាន់នាក់ជាប់គុកនៅទីនោះ ។ ពោធិ៍ទន្លេជាកោះមួយស្ថិតនៅកណ្ដាលទន្លេនិងនៅក្នុងទឹកដីឃុំកោះធំ"ក" ស្រុកកោះធំ ខេត្តកណ្ដាល មានចម្ងាយ៥៨ គីឡូម៉ែត្រនៅភាគខាងត្បូងទីក្រុងភ្នំពេញតាមបណ្ដោយផ្លូវលេខ២១ ។

យ៉ែម ខុម អាយុ៦៧ឆ្នាំ ជាអតីតអ្នកទោសនៅមន្ទីរសន្តិសុខពោធិ៍ទន្លេកាលពីឆ្នាំ១៩៧៧ បានចំណាយពេលវេលាយ៉ាងច្រើនសម្រាប់ឧទ្ទិសកុសលផលបុណ្យជូនដល់វិញ្ញាណក្ខន្ធប្ដី និងកូនរបស់គាត់នៅកន្លែងដាក់តម្កល់អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះពោធិ៍ទន្លេ ព្រោះប្ដីនិងកូនរបស់គាត់បានត្រូវសម្លាប់នៅទីនោះ ។ នៅឆ្នាំ១៩៩០ មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានពោធិ៍ទន្លេ ត្រូវបានសាងសង់ឡើងក្រោមការជួយឧបត្ថម្ភពីលោកគួយ ស៊ីម លោកហ៊ត ផែ លោកឡុច សុផល ព្រះសង្ឃ និងពុទ្ធបរិស័ទជិតឆ្ងាយ ។ ឆ្អឹងលលាដ៍ក្បាល និងឆ្អឹងអវៈយវៈយ៉ាងច្រើនដែលគាស់ចេញពីរណ្ដៅចំនួន៩៥នៅក្បែរនោះ បានត្រូវដឹកជញ្ជូនមកដាក់តម្កល់ជាដុងៗនៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាន ។ តាមការប៉ាន់ស្មានជនរងគ្រោះដែលស្លាប់ នៅក្នុងបរិវេណពោធិ៍ទន្លេនេះ មានចំនួនប្រហែល៣៥,០២៧នាក់ ។ ឯការធ្វើបុណ្យឧទ្ទិសដល់វិញ្ញាណក្ខន្ធអ្នកដែលស្លាប់ទៅនៅទីតាំងពោធិ៍ទន្លេនេះ បានកើតឡើងស្ទើរតែរាល់ឆ្នាំ ។ រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃ ប្រជាជនកម្ពុជាទូទៅ នៅតែអាចមើលឃើញមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះយ៉ាងច្បាស់ក្រឡែត និងអាចទៅមើលដោយផ្ទាល់បាន ។

អ្នកផ្ដល់ព័ត៌មានៈ

យ៉ែម ខុន អាយុ៦៨ឆ្នាំ រស់នៅភូមិកំពង់ស្វាយ ឃុំព្រែកថ្មី ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្ដាល ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 09' 04", រយៈទទឹង (E) 105º 04' 02" និងលេខកូដ (ID No.) 080402 ។

៤២) វត្តព្រែកដាច់

នៅឆ្នាំ១៩៨២ រណ្ដៅចំនួនប្រហែល៥៦រណ្ដៅស្ថិតនៅជុំវិញបរិវេណវត្តព្រែកដាច់ ត្រូវបានគាស់ដោយប្រជាជនក្នុងភូមិ ក្រោមការអង្កេតពីរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានៃសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា ។ ឆ្អឹងដែលគាស់បានត្រូវដឹកជញ្ជូនយកទៅដាក់នៅមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយ ដែលសាងសង់ឡើងនៅលើទីតាំងដែលជាអតីត

មន្ទីរសន្តិសុខ១៨ ឬមន្ទីរសន្តិសុខព្រែកដាច់ ។ នៅពេលដែលក្រុមស្រាវជ្រាវចុះមកដល់ទីតាំងផ្ទាល់នៅវត្តព្រែកដាច់កាលពីដើមឆ្នាំ១៩៩៦ ចំនួនអដ្ឋិធាតុបានបាត់បង់អស់មួយភាគធំទៅហើយ ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

១) កែ កែប អាយុ៥០ឆ្នាំ ភេទប្រុស នៅភូមិលេខ១ ឃុំពោធិបាន ស្រុកកោះធំ ខេត្តកណ្តាល ។

២) តាង តេង រស់នៅភូមិព្រែកដាច់ ឃុំព្រែកដាច់ ស្រុកលើកដែក ខេត្តកណ្តាល ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 10' 18", រយៈទទឹង (E) 105º 13' 49.5" និងលេខកូដ (ID No.) 080503 ។

៤៣) វត្តរការកោង

វត្តរការកោង ឬវត្តជងទង់ ឬវត្តកែវមុនីជោតិ ស្ថិតនៅក្នុងភូមិរការកោង ឃុំរការកោង១ ស្រុកមុខកំពូល ខេត្តកណ្តាល ។ ថុន ថុល អាយុ៤០ឆ្នាំ និយាយថា នៅពេលដែលច្រាំងទន្លេបាក់ស្រុតចុះទៅក្នុងទឹក ឆ្អឹងជនរងគ្រោះមិនទាន់បានគាស់មួយចំនួន កប់នៅទីតាំងសម្លាប់ប៉ែកខាងត្បូងកោះ ក៏បានធ្លាក់ចូលក្នុងទន្លេដែរ ។ ចំណែកឆ្អឹងដែលនៅសេសសល់ពីការធ្លាក់ចូលក្នុងទន្លេ ត្រូវប្រជាជនគាស់ចេញពីរណ្តៅ ហើយត្រូវជញ្ជូនយកទៅតម្កល់ទុកនៅមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយក្នុងវត្តរការកោង ។ ទុយ ប៊ុន បានសន្និសដ្ឋានថា ខ្មែរក្រហមបានសម្លាប់ជនរងគ្រោះអស់រាប់ពាន់នាក់នៅលើទីតាំងសម្លាប់កោះមរណៈ ។ ផល ថុន មេកងជីវពលឃុំរការកោងទី១បានប្រាប់ថា អដ្ឋិធាតុដែលកំពុងតែដាក់តម្កល់នៅក្នុងបូជនីយដ្ឋាននេះ គឺបានគាស់ឡើងនៅឆ្នាំ១៩៨២ ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

១) ផល ថុន មេកងជីវពលឃុំរការកោងទី១ ស្រុកមុខកំពូល ខេត្តកណ្តាល ។

២) ទុយ ប៊ុន អាយុ៤៤ឆ្នាំ ភេទប្រុស រស់នៅភូមិរការកោង ឃុំរការកោង១ ស្រុកមុខកំពូល ខេត្តកណ្តាល ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 50' 49:07", រយៈទទឹង (E) 104º 59' 40:69" និងលេខកូដ (ID No.) 080701 ។

៤៤) វត្តស្ពួនពេជ្រ

វត្តស្ពួនពេជ ស្ថិតនៅភូមិស្ពួនពេជ ឃុំកន្ទោក ស្រុកអង្គស្នួល ខេត្តកណ្តាល ។ វត្តស្ពួនពេជ្រ ជាទីតាំងសម្លាប់ និងមន្ទីរសន្តិសុខរបស់ខ្មែរក្រហម ។ នៅក្រោយឆ្នាំ១៩៧៩ ឆ្អឹងលលាដ៍ក្បាល និងឆ្អឹងអវៈយវៈមួយចំនួន ត្រូវបានរើសយកមកដាក់តម្កល់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយក្នុងបរិវេណវត្តនេះ ។

តាមសម្ដីរបស់ គីម សែ អាយុ ៥៨ឆ្នាំ រស់នៅភូមិស្នួនពេជ្រ ឃុំកន្ទោក បានឲ្យដឹងថា ឆ្អឹងដែលដាក់តម្កល់នេះ គឺត្រូវប្រជាជនយកមកពីទីតាំងសម្លាប់ក្បែរៗវត្ត ។ តាមរបាយការណ៍របស់ក្រុមស្រាវជ្រាវផែនទីរណ្ដៅសាកសពជំនាន់ខ្មែរក្រហមបានបញ្ជាក់ថា ដោយសារតែមានអដ្ឋិធាតុតិចតួច ការកសាងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានថ្មីមិនត្រូវបានសាងសង់ឡើយ ។

អ្នកផ្ដល់ពត៌មានៈ

១) គីម សែ អាយុ ៥៨ឆ្នាំ ជាអនុប្រធានភូមិត្នោតពង ឃុំបឹងធំ ស្រុកអង្គស្នួល ខេត្តកណ្ដាល ។

២) ជួប ហួរ អាយុ៥៦ឆ្នាំ រស់នៅភូមិស្នួនពេជ្រ ឃុំកន្ទោក ស្រុកអង្គស្នួល ខេត្តកណ្ដាល ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 30' 33:87", រយៈទទឹង (E) 104º 46' 24:42" និងលេខកូដ (ID No.) 080802 ។

៤៥) វត្តភ្នំឧត្តុង្គ

មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានធ្វើអំពីឈើប្រក់ក្បឿងមួយកន្លែងរបស់ស្រុកពញាឮ បានត្រូវសាងសង់ឡើងក្បែរជើងភ្នំអង្គបុស ហៅភ្នំឧត្តុង្គ ។ មន្ទីរនេះមានដាក់តម្កល់អដ្ឋិធាតុយ៉ាងច្រើនដែលបានមកពីការជីកគាស់រណ្ដៅសាកសពកាលពីអំឡុងឆ្នាំ១៩៨០ ។ អដ្ឋិធាតុភាគច្រើន ត្រូវប្រជាជនជញ្ជូនមកពីទីតាំងសម្លាប់ចម្ការស្វាយ ។ រិន រើន អាយុ៤២ឆ្នាំ សព្វថ្ងៃនៅភូមិថ្កុកត្របែក ឃុំបាត ស្រុកពញាឮ ខេត្តកណ្ដាល បានប្រាប់ថា នៅទីតាំងចម្ការស្វាយមានជនរងគ្រោះស្លាប់ចំនួនប្រហែល៧០០០នាក់ ។ កាលពីឆ្នាំ២០០២ និង២០០៣កន្លងទៅ ក្រុមធ្វើកោសល្យវិច័យឆ្អឹងជនរងគ្រោះក្រោមរបបខ្មែរក្រហម បានចុះមកកាន់ទីនេះ ដើម្បីសុំការអនុញ្ញាតិពិនិត្យឆ្អឹងលលាដ៏ក្បាល និងឆ្អឹងអវៈយវៈដែលមានតម្កល់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានដ៏ធំនេះ ។

អ្នកផ្ដល់ពត៌មានៈ

១) រិន រើន អាយុ ៤២ឆ្នាំ សព្វថ្ងៃនៅភូមិថ្កុកត្របែក ឃុំបាត ស្រុកពញាឮ ខេត្តកណ្ដាល ។

២) សុខ ឡេង អាយុ៤៨ឆ្នាំ រស់នៅភូមិភ្នំ ឃុំផ្សារដែក ស្រុកពញាឮ ខេត្តកណ្ដាល ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 47' 43:21", រយៈទទឹង (E) 104º 46' 14:30" និងលេខកូដ (ID No.) 080901 ។

៤៦) វត្តអង្គសេរីសួរស្ដី

មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានចាស់ទ្រុឌទ្រោមមួយនៅវត្តអង្គសេរីសួរស្ដី បានដាក់តម្កល់អដ្ឋិធាតុយ៉ាងច្រើនដែលត្រូវបានគាស់ចេញពីទីតាំងសម្លាប់នៅជ្រលងគ្រើង ដែលស្ថិតនៅតាមដងផ្លូវពីព្រែកព្នៅទៅកាន់ភ្នំ

ប្រសិទ្ធិត្រៃត្រឹង្គ ។ ស៊ិន ទូច អាយុ៥៣ឆ្នាំ ជុំ សាមឿន និង អ៊ឹង ជិន អាយុ៥៤ឆ្នាំ គឺជាអ្នកធ្លាប់ចូលរួមគាស់រណ្ដៅសាកសពនៅប្រឡាយគាប៊ិ និងនៅជ្រលងត្រើយដោយផ្ទាល់ និងជាអ្នកដែលជញ្ជូនឆ្អឹងសាកសពតាមរទេះមកដាក់នៅក្នុងបូជនីយដ្ឋានវត្តអង្គសេរីសួស្ដី ។ គោលបំណងនៃការគាស់រណ្ដៅសាកសពរបស់ពួកគាត់ គឺដើម្បីរកមាស និងវត្ថុមានតម្លៃផ្សេងទៀតចេញពីរាងកាយសាកសព ។ ចំណែក កេត ចន្ថា បានប្រាប់ថា គាត់ជាអ្នកចុះទៅស្រង់ឆ្អឹងចេញពីលូរទឹកនៃជ្រលងត្រើងដោយផ្ទាល់ដៃ ដើម្បីរកមាស ។ ចន្ថា បន្តថា "ខ្ញុំស្រង់បានប្រហែល៩០លលាដ៏ក្បាលប៉ុណ្ណោះពីក្នុងជ្រលងនេះ នៅមានច្រើនទៀតដែលខ្ញុំមិនបានស្រង់" ។ ការគាស់រណ្ដៅសាកសពទាំងពីរកន្លែងនេះ គឺធ្វើឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ១៩៨៣ ។ អដ្ឋិធាតុទាំងអស់ត្រូវនាំយកទៅដាក់តែមួយកន្លែង គឺវត្តអង្គសេរីសួរស្ដី ។ អ៊ុម ជិន ក៏បានចូលរួមដឹកឆ្អឹងតាមរទេះក្របីមកដាក់នៅវត្តអង្គសេរីសួស្ដីដែរ ។ ជិន រៀបរាប់ថា គាត់ដឹងតែមួយរទេះទេ ហើយរទេះរបស់គាត់ផ្ទុកបានត្រឹមតែ១៥០ទៅ២០០លលាដ៏ក្បាលប៉ុណ្ណោះ ។

អ្នកផ្ដល់ព័ត៌មានៈ

១) ស៊ិន ទូច អាយុ៥៣ឆ្នាំ ភេទប្រុស រស់នៅភូមិសំរោងត្បូង ឃុំសំរោង ស្រុកពញាឮ ខេត្តកណ្ដាល ។

២) ជុំ សាមឿន រស់នៅភូមិសំរោងត្បូង ឃុំសំរោង ស្រុកពញាឮ ខេត្តកណ្ដាល ។

៣) អ៊ឹង ជិន អាយុ៥៤ឆ្នាំ រស់នៅភូមិសំរោងត្បូង ឃុំសំរោង ស្រុកពញាឮ ខេត្តកណ្ដាល ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 40' 58:14", រយៈទទឹង (E) 104º 49' 56:40" និងលេខកូដ (ID No.) 080904 ។

៤៧) បាសិដ្ឋត្រៃត្រឹង្គ

មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានធ្វើអំពីស៊ីម៉ងត៍ប្រក់ក្បឿងមួយកន្លែង ត្រូវបានធ្វើឡើងនៅលើកំពូលភ្នំប្រាសាទត្រៃត្រឹង្គ ។ មន្ទីរនេះមានទំហំប្រមាណ៣ម៉ែត្រក្រឡា និងមានធ្វើតម្កល់អដ្ឋិធាតុតូចល្មមនៅពីក្នុងមន្ទីរ ។ មាននៅសេសសល់ឆ្អឹងអវៈយវៈបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះ ។ ខ្នោះឃ្នៀងខ្វះក៏ត្រូវបានជញ្ជូនយកមកដាក់នៅលាយឡំជាមួយអដ្ឋិធាតុទាំងនេះដែរ ។ លោកតា ឃ្មោក មាស អាយុ៥៨ឆ្នាំ រស់នៅភូមិតាពេជ ឃុំឃ្លាំង ស្រុកពញាឮបានប្រាប់ថា ខ្មែរក្រហមបានសម្លាប់មនុស្សនៅតាមជើងភ្នំ និងលើភ្នំ ហើយនៅក្រោយឆ្នាំ១៩៧៩ រណ្ដៅទាំងនោះត្រូវបានគាស់ ។

អ្នកផ្ដល់ព័ត៌មានៈ

ឃ្មោក មាស អាយុ៥៨ឆ្នាំ រស់នៅភូមិតាពេជ ឃុំឃ្លាំង ស្រុកពញាឮ ខេត្តកណ្ដាល ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 34' 59:90", *រយៈទទឹង* (E) 104º 44' 55:69" *និងលេខកូដ* (ID No.) 080907 ។

៤៨) កោះគរ

មន្ទីរសន្តិសុខកោះគរ គ្រាន់តែជាមន្ទីរឃុំឃាំងអ្នកទោសបណ្តោះអាសន្នរបស់ខ្មែរក្រហមប៉ុណ្ណោះ មុននឹងខ្មែរក្រហមបញ្ជូនអ្នកទោសទាំងនោះទៅកាន់ទីតាំងសម្លាប់ ។ រណ្តៅចំនួន៥កន្លែង និងកន្លែងដាក់អដ្ឋិធាតុមួយធ្វើពីឈើដែលមានឆ្អឹងខ្មោចចំនួនច្រើនជាង១.០០០ ត្រូវបានបង្ហាញដោយអ្នកគ្រប់គ្រងមន្ទីរអភិវឌ្ឍន៍កោះគរ ។ នៅទីនោះមានលលាដ៏ក្បាលមួយចំនួន ប៉ុន្តែអ្នកគ្រប់គ្រងបានឲ្យពត៌មានថាលលាដ៏ក្បាលមួយភាគធំត្រូវនាំយកពីកន្លែងដាក់អដ្ឋិធាតុនេះទៅដាក់នៅក្នុងវត្តជាច្រើនក្នុងតំបន់នេះ ។ តាមការប៉ាន់ស្មាន អ្នកទោសដែលត្រូវបានកងឈ្លបសម្លាប់នៅទីនោះ មានប្រហែលពី៥,០០០ទៅ៧,០០០នាក់ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ *គ្មាន*

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 11º 24' 11", *រយៈទទឹង*(E) 105º 01' 03", *លេខកូដ* (ID No.) 081003 ។

៤៩) កោះថ្មី

អ្នកស្រី សុខ បុល ជាមេឃុំខ្ទបបានបង្ហាញប្រាប់ពីសំណង់វត្ត និងសាលាដែលបាក់បែកថា ទីនេះជាអតីតមន្ទីរសន្តិសុខរបស់ខ្មែរក្រហម ។ ក្នុងឆ្នាំ១៩៧៦ ប្រជាជនជម្លៀសជាច្រើន ព្រមទាំងប្រជាជនមូលដ្ឋានផង ត្រូវខ្មែរក្រហមចាប់បញ្ជូនមកមន្ទីរឃុំឃាំង និងសម្លាប់នៅទីនេះដែរ ។ សុខ បុល បានប្រាប់ផ្ទះបែកបាក់មួយខ្នងដែលជាកន្លែងដាក់អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះដែលគាត់បានពីរណ្តៅជិតៗនោះថា ធ្លាប់ត្រូវខ្មែរក្រហមប្រើប្រាស់ធ្វើជាមន្ទីរឃុំឃាំងអ្នកទោស ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ *គ្មាន*

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 11º 14' 23:5", *រយៈទទឹង*(E) 105º 01' 55", *លេខកូដ* (ID No.) 081005 ។

ភ្នំពេញ

៥០) ទួលស្លែង

ក្រោយពេលរៀបចំឡើងវិញបន្ទាប់ពីបរាជ័យរបស់ខ្មែរក្រហម នៅថ្ងៃទី៧ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៩ មន្ទីរសន្តិសុខទួលស្លែងបានក្លាយទៅជាសារមន្ទីរឧក្រិដ្ឋកម្មប្រល័យពូជសាសន៍ទួលស្លែង ហើយបានចាប់

ផ្ដើមដំណើរការបើកទ្វារឲ្យភ្ញៀវចូលទស្សនារហូតមក ដោយមានភ្ញៀវជាតិ និងអន្តរជាតិយ៉ាងច្រើនកុះករ បានចូលមកទស្សនានៅសារមន្ទីរនេះ ។ ចំនួនភ្ញៀវទេសចរដែលចូលមកទស្សនា មាន២ដំណាក់កាលគឺ ដំណាក់កាលទី១ៈ ក្រោយឆ្នាំ១៩៧៩ ដែលជាសម័យកាលគ្រប់គ្រងដោយរបបសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជា អ្នកដែលមកទស្សនាភាគច្រើនគឺជាភ្ញៀវជាតិ ។ ចំណែកភ្ញៀវបរទេសច្រើនតែជាភ្ញៀវមកពីប្រទេសសង្គមនិយមដូចជា វៀតណាម សូវៀត ឡាវ ហុងគ្រី ប៉ូឡូញ និងបណ្ដាប្រទេសនៅអឺរ៉ុបខាងកើតជាដើម ។ ដំណាក់កាលទី២ៈ ក្រោយពេលបោះឆ្នោតឆ្នាំ១៩៩៣ ដែលជាសម័យកាលស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ភ្ញៀវទេសចរភាគច្រើនគឺជាភ្ញៀវមកពីប្រទេសតៃវ៉ាន់ ជប៉ុន បារាំង អាល្លឺម៉ង់ កូរ៉េ អាមេរិក អង់គ្លេស និងបណ្ដាប្រទេសប៉ែកខាងលិចមួយចំនួនផង ។

មកដល់បច្ចុប្បន្ននេះ ឆ្អឹងលលាដ៏ក្បាលដែលពីមុនត្រូវបានយកធ្វើជាផែនទីប្រទេសកម្ពុជាសម្រាប់សម្គាល់ការសម្លាប់រង្គាលរបស់ខ្មែរក្រហមក្នុងអំឡុងពេលដែលពួកខ្លួនកាន់អំណាចត្រូវបានរុះរើ បន្ទាប់ពីផែនទីរណ្ដៅសាកសពមួយដែលផលិតដោយមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាកាលពីឆ្នាំ២០០០ ត្រូវបានដាក់ជំនួសវិញ ។ ឆ្អឹងដែលរុះរើទាំងនេះ ត្រូវបានថែរក្សាទុកយ៉ាងត្រឹមត្រូវនៅក្នុងទូរកញ្ចក់ក្បែរផែនទីរណ្ដៅសាកសពដែលដាក់ព្យួរនៅជញ្ជាំងអែបគ្នានោះ ។ លើសពីនេះទៀត ឆ្អឹងលលាដ៏ក្បាលចំនួន១០ទៀតដែលបាននាំយកមកពីមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានអំពែរភ្នំ ភ្នំទត្តុង និងវត្តសូរភី ហៅ វត្តកកោះ ក៏ត្រូវដាក់តាំងក្នុងប្រអប់ចំនួន១០ដែរ នៅក្នុងសារមន្ទីរជាតិទួលស្លែង បន្ទាប់ពីលលាដ៏ក្បាលទាំងនេះត្រូវបានធ្វើកោសល្យវិច័យរួចដោយក្រុមអ្នកជំនាញធ្វើកោសល្យវិច័យឆ្អឹង ។ លលាដ៏ក្បាលទាំង១០ដែលដាក់តាំងនេះ គឺបានបង្ហាញពីការសម្លាប់រង្គាលតាមប្រភេទផ្សេងៗជាច្រើន ដូចជាត្រូវស្លាប់ដោយបាញ់ប្រហារពីលើលលាដ៏ក្បាល វាយនឹងដំបង វាយនឹងខ្នងពូថៅ កាប់នឹងកាំបិត ។ល ។

អ្នកផ្ដល់ព័ត៌មានៈ គ្មាន

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 11º 32' 54:64", រយៈទទឹង(E) 104º 55' 04:54", លេខកូដ (ID No.) 120101 ។

៥១) ជើងឯក

មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានដ៏ធំមួយ ត្រូវបានសាងសង់ពីបេតុងនៅចំកណ្ដាលទីតាំងវាលពិឃាតជើងឯកដែលស្ថិតនៅក្នុងភូមិរលួស សង្កាត់ជើងឯក ខណ្ឌដង្កោ រាជធានីភ្នំពេញ ។ កាលពីអំឡុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ[១៩៨០] រណ្ដៅសាកសពចំនួន៨៦នៃចំនួនរណ្ដៅទាំងអស់១២៩នៅទីតាំងវាលពិឃាតជើងឯក ត្រូវបានគាស់ ហើយសាកសពចំនួន៨,៩៨៥នាក់ ត្រូវបានរកឃើញ និងស្រង់ចេញពីរណ្ដៅ ។ ឆ្អឹងដែលគាស់បានទាំងនោះត្រូវបានជញ្ជូនយកទៅដាក់នៅមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយដែលធ្វើឡើងពីឈើប្រក់សង្កសី ។ មន្ទីរបូជនីយដ្ឋាន

នេះមានពីរជាន់ គឺជាន់លើសម្រាប់ដាក់លលាដ៏ក្បាលសាកសព និងជាន់ក្រោមសម្រាប់ដាក់ឆ្អឹងអវៈយវៈ ។ សម្លៀកបំពាក់ដែលស្រោបជាប់នឹងឆ្អឹងសាកសព ត្រូវបានប្រមូល និងគរទុកមួយកន្លែងក្បែរមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននោះ ។ គួររំពឹកថា នៅក្នុងអំឡុងពេលដែលគ្រប់គ្រងដោយរបបខ្មែរក្រហម អ្នកទោសប្រមាណ ១៧០០០នាក់ដែលបានជាប់ឃុំឃាំងនៅមន្ទីរសន្តិសុខទួលស្លែង ត្រូវបញ្ជូនយកទៅសម្លាប់នៅទីតាំងវាលពិឃាតជើងឯក ហើយនៅឆ្នាំ១៩៧៨ ការសម្លាប់បានកើតឡើងខ្លាំងជាងឆ្នាំមុនៗ ។ អ្នកទោសទាំងអស់ត្រូវបញ្ឈាឲ្យរង់ចាំរយៈពេលយ៉ាងយូរមួយថ្ងៃនៅទីតាំងវាលពិឃាតជើងឯក មុននឹងខ្មែរក្រហមបញ្ជូនពួកគេទៅសម្លាប់ ។

រយៈពេលក្រោយមកទៀត មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានដែលសង់អំពីឈើប្រក់សង្កសីត្រូវបានរុះរើ ហើយមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានធ្វើអំពីថ្មថ្មីត្រូវបានសាងសង់ឡើងជំនួសមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានចាស់ ។ អដ្ឋិធាតុទាំងអស់ ត្រូវនាំយកមកពីមន្ទីរចាស់មកតម្កល់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានថ្មីយ៉ាងមានរបៀបរៀបរយ និងអាចថែរក្សាបានគង់វង់យូរអង្វែង ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ *គ្មាន*

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 11º 29' 2:36", *រយៈទទឹង*(E) 104º 54' 8:02", *លេខកូដ* (ID No.) 120501 ។

ព្រៃវែង

៥២) ភ្នំកំផ្លុក

ភ្នំកំផ្លុក ស្ថិតនៅភូមិស្វាយសាមសិប ឃុំជើងភ្នំ ស្រុកបាភ្នំ ខេត្តព្រៃវែង ។ នៅខែតុលា ឆ្នាំ ១៩៩៥ ក្រុមស្រាវជ្រាវនៃមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា បានទៅកាន់ទីតាំងសម្លាប់ និងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានក្បែរភ្នំកំផ្លុក ។ រណ្តៅប្រមាណ២៥០ ត្រូវបានគាស់ ។ ឆ្អឹងដែលគាស់បានត្រូវប្រជាជនជញ្ជូនមកដាក់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានដែលបានសង់ក្បែរនោះ ។ ឥឡូវនេះ អដ្ឋិធាតុទាំងប៉ុន្មានត្រូវបានបំផ្លាញ និងសត្វពាហនៈស៊ី ។ ចាន់ យួន ជាប្រជាជនមូលដ្ឋានដែលបានរស់នៅទីនោះដែរ បានរំពឹកថា គាត់បានឃើញរថយន្តធំៗពីរគ្រឿងដឹកមនុស្សប្រុសស្រី និងកូនក្មេងមកឈប់នៅទីតាំងភ្នំកំផ្លុក នៅពេលដែលគាត់បានទៅបេះបន្លែ និងបោចវល្លិកាលពីក្នុងរដូវប្រាំងនៅចុងឆ្នាំ១៩៧៧ ។ ខ្មែរក្រហមបាននាំប្រជាជនទៅកាន់រណ្តៅ ហើយបានវាយអ្នកទោសសម្លាប់ដោយប្រើភ្លៅរទេះ និងត្បូងចប ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

ចាន់ យួន រស់នៅភូមិស្វាយសាមសិប ឃុំជើងភ្នំ ស្រុកបាភ្នំ ខេត្តព្រៃវែង ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 11º 49' 29", *រយៈទទឹង*(E) 105º 21' 48", *លេខកូដ* (ID No.) 140101 ។

៥៣) វត្តពាម

វត្តនេះ ស្ថិតនៅក្នុងភូមិពាមកោះ ឃុំពាមរ ស្រុកពាមរ ខេត្តព្រៃវែង ។ កាលពីឆ្នាំ១៩៩៥ មន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននៅវត្តពាម នៅមានសភាពថ្មីនៅឡើយ ហើយអដ្ឋិធាតុតិចតួចដែលដាក់តម្កល់នៅខាងក្នុងមន្ទីរនេះ ក៏អាចជៀសផុតពីសត្វពាហនៈស៊ីដែរ ។ តាមសាក្សី(មិនស្គាល់ឈ្មោះ) បានឲ្យដឹងថា អដ្ឋិធាតុត្រូវបាននាំយកមកពីទីតាំងសម្លាប់នៅវត្តជ្រោយ ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ គ្មាន

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 11º 18' 49", *រយៈទទឹង*(E) 105º 16' 59", *លេខកូដ* (ID No.) 140701 ។

៥៤) វត្តស្វា

វត្តស្វា មានចម្ងាយ១០គីឡូម៉ែត្រពីសាលាស្រុក ស្ថិតនៅក្នុងភូមិស្វា ឃុំកំពង់ឫស្សី ស្រុកពារាំង ខេត្តព្រៃវែង ។ ក្រុមស្រាវជ្រាវរបស់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាបានទៅដល់មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយដែលមានទីតាំងនៅក្នុងវត្តនេះ ។ កាលពីឆ្នាំ១៩៧៦ វត្តស្វាត្រូវបានបំផ្លាញដោយកងឈ្លបខ្មែរក្រហម ហើយកុដិត្រូវបានប្រើប្រាស់ធ្វើជាផ្ទះស្នាក់នៅរបស់កងឈ្លបទាំងនោះ ។ ជនរងគ្រោះទាំងអស់ត្រូវខ្មែរក្រហមបញ្ជូនមកកាន់ទីនេះតាមរទេះគោ និងថ្មើរជើង ហើយក្រោយមកត្រូវបានសម្លាប់នៅនឹងទីតាំងនេះតែម្តង ។ មានរណ្តៅសាកសពរួមចំនួន៨៦រណ្តៅ ហើយដែលរណ្តៅសាកសពខ្លះត្រូវបានគាស់រួចហើយកាលពីអំឡុងទសវត្សរ៍ឆ្នាំ១៩៨០ ។ អដ្ឋិធាតុដែលគាស់បាន ត្រូវប្រមូលយកមកដាក់តម្កល់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានវត្តស្វា ។ កាលពីឆ្នាំ១៩៩៥ ទីតាំងនេះមានសភាពចាស់ទ្រុឌទ្រោមណាស់ទៅហើយ ហើយអដ្ឋិធាតុដែលនៅសេសសល់ខាងក្នុងមន្ទីរ ក៏មិនទទួលបានការថែទាំឲ្យបានល្អដែរ ។ តាមសង្ឃដីការបស់ចៅអធិការវត្តស្វាបានឲ្យដឹងពីចំនួនមនុស្សស្លាប់ក្នុងបរិវេណវត្តកាលពីរបបខ្មែរក្រហមថា មានចំនួន៩,២៥០នាក់ ព្រោះព្រះអង្គបានឃើញចំនួននេះសរសេរទុកនៅជញ្ជាំងកុដិ ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

ទៀប ឡេង ភេទប្រុស [រស់នៅភូមិស្វា ឃុំកំពង់ឫស្សី ស្រុកពារាំង ខេត្តព្រៃវែង] ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 11º 35' 26", *រយៈទទឹង*(E) 105º 12' 46", *លេខកូដ* (ID No.) 140803 ។

ពោធិ៍សាត់

៥៥) វត្តរំលេច

កាលពីឆ្នាំ១៩៩៧ លោក ជួង សួរ អាយុ៥៨ឆ្នាំ ជាប្រធានឃុំរំលេច និយាយថា អដ្ឋិធាតុដែលបានគាស់ចេញពីទីតាំងសម្លាប់កូនក្មេង វាលតារាងបាល់ និងខាងលិចសាលារៀនភូមិរំលេច ត្រូវនាំយកមកដាក់តម្កល់នៅក្នុងបរិវេណវត្តរំលេច ឬវត្តចន្ទរង្សីរស្មីរំលេច ស្ថិតក្នុងភូមិរំលេច ឃុំរំលេច ស្រុកបាកាន ខេត្តពោធិសាត់ដែលមានចម្ងាយពីសាលាស្រុកបាកាន១៥គីឡូម៉ែត្រ ដើម្បីទុកធ្វើជាទីសម្រាប់គោរពវិញ្ញាណក្ខន្ធអ្នកដែលបានចែកឋានទៅ និងដាក់ខ្ទែងរំឭកទិវាថ្ងៃ២០ ឧសភា ។ អ៊ុំ ហាក់ បាន និយាយប្រាប់អ្នកសារព័ត៌មានរបស់កាសែតរស្មីកម្ពុជាថា ប្រជាជន និងរដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋានបាននាំគ្នាជីកកកាយរណ្តៅសាកសពរួមនៅតាមទីតាំងដូចខាងលើកាលពីឆ្នាំ១៩៧៩ ហើយអដ្ឋិធាតុដែលគាស់បានត្រូវនាំយកមកដាក់តម្កល់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានវត្តរំលេច ឬវត្ត ច័ន្ទរង្សីរស្មីរំលេច[២] ។ តាមសង្កេតការរបស់ព្រះសង្ឃព្រះនាម តាច សុខ គង់នៅវត្តរំលេចបានឲ្យដឹងថា អដ្ឋិធាតុដែលតម្កល់ទាំងប៉ុន្មាន ត្រូវតាជី និងយាយជីប្រមូលកប់ដីអស់ហើយ ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

ជួង សួរ អាយុ៥៨ឆ្នាំ ជាមេឃុំរំលេច ស្រុកបាកាន ខេត្តពោធិ៍សាត់ ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 12º 36' 01:47", *រយៈទទឹង*(E) 103º 41' 48:17", *លេខកូដ* (ID No.) 150103 ។

៥៦) ដងរ៉ុង

ក្រុមស្រាវជ្រាវរបស់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា បានធ្វើដំណើរទៅកាន់មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានដែលសង់អំពីថ្មយ៉ាងខ្ពស់មួយដែលខឿនរបស់វាត្រូវបានចាក់គ្រឹះយ៉ាងរឹងមាំ ស្ថិតនៅក្នុងភូមិដងរ៉ុង ឃុំកោះជុំ ស្រុកសំពៅមាស ខេត្តពោធិ៍សាត់ ។ ពុំមានរបាយការណ៍ដែលសរសេរដោយក្រុមស្រាវជ្រាវ(ស៊ិន ឃិន, ភោ ទិព្វ និង ហាក់ សុផល) ស្តីអំពីទីតាំងបូជនីយដ្ឋានដងរ៉ុងនេះទេ ប៉ុន្តែការកំណត់ទីតាំងភូមិសាស្ត្រតាមរយៈម៉ាស៊ីនកំណត់ទីតាំងភូមិសាស្ត្រពីភពលោក(GPS)*ចំពោះទីតាំងនេះ ត្រូវបានធ្វើឡើងដោយក្រុមស្រាវជ្រាវនេះ ។*

---

២ ឡាយុំ, ទួលវិសេសញ៉ូវ និងវាលគ្រាចជួរកន្ទែងពិឃាតរបស់ខ្មែរក្រហម ។ កាសែតរស្មីកម្ពុជាៈ បោះពុម្ពនៅភ្នំពេញ ឆ្នាំទី១៨ លេខ៤០២១ ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ គ្មាន

ទិន្នន័យភូមិសាស្ត្រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 12º 33' 59", *រយៈទទឹង*(E) 103º 53' 20", *លេខកូដ* (ID No.) 150506 ។

សៀមរាប

៥៧) ឡពិឃាដភ្នំទ្រង់បាត

ឡពិឃាដភ្នំទ្រង់បាត គឺជាកន្លែងដុតសពមនុស្សកាលពីរបបខ្មែរក្រហម ។ ប្រជាជន១៧មេសាភាគច្រើនបានត្រូវសម្លាប់នៅទីនោះ ។ «ឡពិឃាដ» គ្រាន់តែជាឈ្មោះដែលប្រជាជនគ្រប់គ្នានាំគ្នាហៅបន្ទាប់ពីរបបខ្មែរក្រហមត្រូវដួលរលំប៉ុណ្ណោះ ។ ប្រជាជនបានបកស្រាយថា ប្រជាជនជម្លៀសដែលត្រូវបានសម្លាប់ ត្រូវខ្មែរក្រហមដុតជាមួយនឹងអង្កាមដើម្បីយកផេះ និងកម្ទេចកម្ទីទៅធ្វើជីដាក់ស្រែ ។ យឹម សារឿន អាយុ៤៥ឆ្នាំ រស់នៅភូមិស្ពានស្រែង ឃុំទឹកជុំ ស្រុកក្រឡាញ់ បាននិយាយថា ខ្មែរក្រហមបានដុតមនុស្សរាល់ថ្ងៃ ។ នៅឆ្នាំ១៩៩៨ ក្រុមស្រាវជ្រាវរបស់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា បានសម្ភាសជាមួយអតីតអ្នកទោសជិនាន់ខ្មែរក្រហមពីរនាក់ ដែលធ្លាប់បានឃើញហេតុការណ៍ដុតមនុស្សផ្ទាល់ភ្នែកនៅជើងភ្នំទ្រង់បាត ។ បន្ទាប់មក ក្រុមនេះបានថតរូបផ្ទះថ្មចាស់ទ្រុឌទ្រោមមួយនៅជាប់ជើងភ្នំទ្រង់បាតដែលត្រូវបានយកធ្វើជាកន្លែងតម្កល់អដ្ឋិធាតុ ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

១) យឹម សារឿន អាយុ៤៥ឆ្នាំ រស់នៅភូមិស្ពានស្រែង ឃុំទឹកជុំ ស្រុកក្រឡាញ់ ខេត្តសៀមរាប ។

២) ចិ វ៉ាន់ថន អាយុ៤៣ឆ្នាំ ភេទស្រី រស់នៅភូមិក្រូចគោ ឃុំក្រូចគោខាងលិច ស្រុកក្រឡាញ់ ។

៣) វ៉ន សុភី អាយុ៣៩ឆ្នាំ ភេទស្រី រស់នៅភូមិស្ពានស្រែង ឃុំទឹកជុំ ស្រុកក្រឡាញ់ ។

៤) សេក ប៊ុនធឿន អាយុ៤៧ឆ្នាំ ភេទប្រុស រស់នៅភូមិគូរគន្ត្រី ឃុំកំពង់ថ្កូវ ស្រុកក្រឡាញ់ ។

ទិន្នន័យភូមិសាស្ត្រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 12º 36' 31:06", *រយៈទទឹង*(E) 103º 25' 02:75", *លេខកូដ* (ID No.) 170602 ។

៥៨) វត្តខ្សាច់

វត្តសុវណ្ណបុប្ផារាម ហៅវត្តខ្សាច់ មានទីតាំងស្ថិតនៅក្នុងភូមិរកាកំបុត ឃុំត្រពាំងធំ ស្រុកប្រាសាទបាគង ខេត្តសៀមរាប ។ តាមសន្ទជីការរបស់ព្រះតេជគុណព្រះនាម គីវ ឆាយ ព្រះជន្ម៥៦ព្រះវស្សាគង់នៅវត្តខ្សាច់ថា អ្នកទោសចំនួន១២នាក់ប៉ុណ្ណោះក្នុងចំណោមអ្នកទោសទាំងអស់ដែលជាប់ឃុំឃាំង នៅក្នុង

សាលារៀនមួយខ្នងស្ថិតក្នុងបរិវេណវត្តខ្សាច់ ត្រូវខ្មែរក្រហមចាប់បញ្ជូនមកដាក់គុកវិញបន្ទាប់ពីពួកគេបានបោះទម្លុះជញ្ជាំងគុករត់ ហើយក្រោយមកត្រូវខ្មែរក្រហមនាំយកទៅសម្លាប់នៅក្នុងអណ្តូងទឹកមួយស្ថិតក្នុងបរិវេណវត្តនេះ ។

ព្រះអង្គ គីវ ឆាយ បានមានសង្ឃដីកាបន្តថា នៅក្រោយឆ្នាំ១៩៧៩ គឺបន្ទាប់ពីព្រះអង្គបានបួសជាសង្ឃមុនគេនៅវត្តខ្សាច់ ព្រះអង្គបានឃើញប្រជាជនជីកគាស់អណ្តូងទឹកនេះ រួចទាញយកសាកសពទាំង១២នាក់នោះមកធ្វើបុណ្យតាមប្រពៃណី ព្រមទាំងដាក់តម្កល់អដ្ឋិធាតុយ៉ាងត្រឹមត្រូវក្នុងចេតីយសម្រាប់ក្រុមគ្រួសារគោរពវិញ្ញាណក្ខន្ធ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

គីវ ឆាយ ព្រះជន្ម៥៦ព្រះវស្សា គង់នៅវត្តខ្សាច់ ភូមិរកាកំបុត ឃុំត្រពាំងធំ ស្រុកប្រាសាទបល្ល័ង្គ ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់(N) 13º 17' 33:93", *រយៈទទឹង*(E) 104º 03' 21:45", *លេខកូដ* (ID No.) 170903 ។

៥៩) វត្តអដ្ឋិការាម ហៅ វត្តថ្មី

វត្តអដ្ឋិការាម ហៅ វត្តថ្មី ស្ថិតនៅក្នុងភូមិត្រពាំងសេះ ឃុំគោកចក ស្រុកសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប ។ នៅឆ្នាំ១៩៩៥ ពេលដែលក្រុមស្រាវជ្រាវរបស់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា បានចុះទៅស្រាវជ្រាវនៅទីនោះ យើងបានពិនិត្យឃើញមានការជួសជុលវត្តអដ្ឋិការាមជាថ្មីឡើងវិញ ។ អដ្ឋិធាតុជាច្រើនត្រូវបាននាំយកទៅតម្កល់ទុកនៅក្នុងចេតីយ៍ដ៏សមរម្យមួយ ។ ហឿង ឡឿម អាយុ៦៦ឆ្នាំ បានប៉ាន់ស្មានថា មានប្រជាជនចំនួនប្រហែល៨,០០០នាក់ ត្រូវបានសម្លាប់នៅទីនេះ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

ហឿង ឡឿម អាយុ៦៦ឆ្នាំ [*រស់នៅភូមិត្រពាំងសេះ ឃុំគោកចក ស្រុកសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប*] ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 13º 22' 58:75", *រយៈទទឹង* (E) 103º 51' 35:89", *លេខកូដ* (ID No.) 171001 ។

៦០) វត្តធម្មយុត្តិ

វត្តធម្មយុត្ត ស្ថិតនៅក្នុងភូមិសាលាកន្សែង ឃុំស្រីដូង ស្រុកសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប ។ វត្តនេះត្រូវខ្មែរក្រហមប្រើប្រាស់ជាមន្ទីរឃុំឃាំង ហើយនៅក្រោយឆ្នាំ១៩៧៩ មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយត្រូវបានសាងសង់ឡើង ដើម្បីដាក់តម្កល់ឆ្អឹងសាកសពដែលស្លាប់នៅក្នុងបរិវេណវត្តនេះ ។ ឆ្អឹងភាគច្រើនជាឆ្អឹងដែលបែកបាក់ និងពុកផុយ ។ តាមការស្រាវជ្រាវរបស់ក្រុមស្រាវជ្រាវកាលពីឆ្នាំ១៩៩៥ បានឲ្យដឹងថា មន្ទីរ

បូជនីយដ្ឋានមួយនេះត្រូវបានប្រជាជនចាត់ទុកជាកន្លែងគោរពវិញ្ញាណក្ខ័ន្ធ និងជាកន្លែងប្រារព្ធធ្វើទិវាចងកំហឹងថ្ងៃ២០ឧសភា ។ នៅឆ្នាំ១៩៩០ ទិវាចងកំហឹងបានត្រូវផ្អាក ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

ពុក ពុន ជាចៅអធិការវត្តធម្មយុត្តិភូមិសាលាកន្សែង ឃុំស្រីដូងកុម ស្រុកសៀមរាប ខេត្តសៀមរាប ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 13º 21' 53:24", *រយៈទទឹង* (E) 103º 51' 18:39", *លេខកូដ* (ID No.) 171005 ។

ស្ទឹងត្រែង

៦១) គីឡូម៉ែត្រលេខ៤

មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយ ស្ថិតនៅទល់មុខបឹងចោងហោងដែលជាកន្លែងសម្លាប់មនុស្សរបស់ខ្មែរក្រហមត្រង់គីឡូម៉ែត្រលេខ៤ និងស្ថិតនៅក្នុងភូមិរាជានុកូល ឃុំស្ទឹងត្រែង ស្រុក និងខេត្តស្ទឹងត្រែង មានតម្កល់អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះដែលទំនងជាត្រូវបានគាស់ចេញពីរណ្តៅសាកសពចំនួន៩កាលពីឆ្នាំ១៩៧៩ ។ នៅឆ្នាំ១៩៩៥ ពេលដែលក្រុមស្រាវជ្រាវរបស់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាចុះទៅដល់ទីកន្លែងនោះ យើងសង្កេតឃើញថា មន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះហាក់ស្ថិតនៅកណ្តាលព្រៃស៊ុបទ្រុប ហើយលោកតា មិន សាន បានត្រួសត្រាយផ្លូវដើម្បីជូនដំណើរក្រុមស្រាវជ្រាវទៅកាន់មន្ទីរនេះ ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

១) សោម សោភា អាយុ៤០ឆ្នាំ រស់នៅភូមិរាជានុកូល ឃុំស្ទឹងត្រែង ស្រុក និង ខេត្តស្ទឹងត្រែង ។

២) មិន សាន អាយុ៧០ឆ្នាំ រស់នៅភូមិរាជានុកូល ឃុំស្ទឹងត្រែង ស្រុក និងខេត្តស្ទឹងត្រែង ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 13º 30' 04:54", *រយៈទទឹង* (E) 105º 58' 11:64", *លេខកូដ* (ID No.) 190403 ។

ស្វាយរៀង

៦២) បុស្ស

តាមរូបថតដែលបានថតដោយក្រុមស្រាវជ្រាវរបស់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាកាលពីឆ្នាំ១៩៩៧ នៅទីតាំងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននៅភូមិបុស្ស ឃុំមេសរថ្ងក ស្រុកចន្ទ្រា ខេត្តស្វាយរៀងបានបង្ហាញថា មន្ទីរនេះនៅសល់តែគ្រោងឆ្អឹងប៉ុណ្ណោះ ។ អដ្ឋិធាតុដែលមានតែឆ្អឹងស្មងដៃ និងជើង ដាក់តម្កល់នៅលើកំដែងមួយនៅចំកណ្តាលរោងនេះ នៅមានសេសសល់តិចតួចណាស់ ។ តាមរបាយការណ៍ដែលសរសេរដោយ

ក្រុមដដែលនេះបានឲ្យដឹងថា អដ្ឋិធាតុដែលប្រមូលមកដាក់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះ ទំនងជាយកមកពីទីតាំងសម្លាប់ទួលកន្ទុយភ្លៃ និងពីមន្ទីរសន្តិសុខបន្ទប់ខ្សាច់ ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

គង់ វស្សា ភេទប្រុស អាយុ៤៨ឆ្នាំ រស់នៅភូមិពោធិ ឃុំមេសថ្ងក ស្រុកចន្ទ្រា ខេត្តស្វាយរៀង ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 10º 59' 83:20", រយៈទទឹង (E) 106º 05' 37:54", លេខកូដ (ID No.) 200104 ។

៦៣) តាណរ

នៅខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៥ ក្រុមស្រាវជ្រាវនៃមជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាបានចុះទៅធ្វើការនៅក្នុងស្រុកកំពង់រោទ៍ ខេត្តស្វាយរៀង ។ នៅទីតាំងនោះមានមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយដែលមានកំពូលស្រួច រៀបជាថ្នាក់ៗ ព័ទ្ធជុំវិញដោយកញ្ចក់ ។ ឆ្អឹងលលាដ៍ក្បាលត្រូវរៀបនៅថ្នាក់ខាងលើ ។ ឆ្អឹងស្មងដៃ ស្មងជើង និងឆ្អឹងផ្សេងៗទៀតត្រូវរៀបនៅថ្នាក់បន្ទាប់ ហើយច្រវ៉ាក់ ខ្នោះ និងសម្លៀកបំពាក់ត្រូវរៀបនៅថ្នាក់ក្រោមបង្អស់ ។ សុគាត បានពន្យល់ថា នៅឆ្នាំ១៩៨២ ប្រជាជនបានជីកគាស់រណ្តៅសាកសព ហើយសាកសពខ្លះត្រូវបានបូតឆ្អឹងតែឆ្អឹងចេញពីសាច់ដែលរលួយ និងបន្ទាប់ពីដុះលាងឆ្អឹងស្អាតហើយ ប្រជាជនក៏នាំគ្នាជញ្ជូនឆ្អឹងទាំងនោះទៅដាក់តម្កល់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាន ។ នៅក្បែរមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះ មានរណ្តៅកប់សាកសពរួមចំនួន៣ ដែលត្រូវបានគាស់ក្នុងព្រៃរនាម ។ អតីតមន្ទីរសួរចម្លើយរបស់ខ្មែរក្រហមមួយដែលមានជញ្ជាំងបូកដោយដី ប្រក់ស្លឹកត្នោត និងទ្រដោយសសរជាច្រើន ត្រូវបានរក្សាទុកធ្វើជាផ្នែកមួយនៃវិមានរំលឹកវិញ្ញាណក្ខន្ធ ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

១) ចាន់ សុគាត ភេទប្រុស ជាអនុប្រធានមន្ទីរវប្បធម៌ និងវិចិត្រសិល្បៈ [ខេត្តស្វាយរៀង] ។

២) គុន កែម អាយុ៥៥ ឆ្នាំ រស់នៅ[ភូមិតាណរ ឃុំស្វាយអន្ទរ ស្រុកកំពង់រោទ៍] ។

៣) តា អែម [រស់នៅភូមិតាណរ ឃុំស្វាយអន្ទរ ស្រុកកំពង់រោទ៍ ខេត្តស្វាយរៀង] ។

៤) មាស អុក [រស់នៅភូមិតាណរ ឃុំស្វាយអន្ទរ ស្រុកកំពង់រោទ៍ ខេត្តស្វាយរៀង] ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 04' 09", រយៈទទឹង (E) 105º 49' 54", លេខកូដ (ID No.) 200201 ។

៦៤) វត្តឫស្សីសាញ់

ក្រុមស្រាវជ្រាវរបស់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា បានទៅដល់មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយក្បែរវត្តឬស្សីសាញ់ ដែលមានតម្កល់ឆ្អឹងលលាដ៏ក្បាលប្រហែល១០០០ ។ អដ្ឋិធាតុទាំងអស់នេះត្រូវបានថែរក្សាការពារយ៉ាងល្អ ទោះជាមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយនេះមានសភាពទ្រុឌទ្រោមណាស់ទៅហើយក៏ដោយ ។ មាត់ យុង អាយុ២៨ឆ្នាំបាននិយាយថា មានរណ្តៅសាកសពចំនួន៣ ដែលត្រូវបានគាស់នៅក្នុងឆ្នាំ១៩៨២ ហើយអដ្ឋិធាតុត្រូវបានយកទៅតម្កល់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

១) មាស ផន ភេទប្រុស អាយុ៦១ឆ្នាំ រស់នៅភូមិសំឡី ឃុំសំឡី ស្រុកកំពង់រោទ៍ ខេត្តស្វាយរៀង ។

២) សេក សុខុន អាយុ៤៥ឆ្នាំ រស់នៅភូមិតាប៉ៅ ឃុំសសំឡី ស្រុកកំពង់រោទ៍ ខេត្តស្វាយរៀង ។

៣) មុី សាម៉ុល រស់នៅភូមិតាណរ ឃុំស្វាយអន្ទរ ស្រុកកំពង់រោទ៍ ខេត្តស្វាយរៀង ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 10º 58' 52", រយៈទទឹង (E) 105º 52' 07", លេខកូដ (ID No.) 200203 ។

៦៥) វត្តកំពង់អំពិល

ឆ្អឹងអវៈយវៈ និងឆ្អឹងលលាដ៏ក្បាលចំនួន៤២៥ ត្រូវបាននាំយកទៅដាក់តម្កល់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយដែលស្ថិតនៅក្នុងបរិវេណវត្តកំពង់អំពិល ភូមិកំពង់អំពិល ឃុំកំពង់អំពិល ស្រុករំដួល ខេត្តស្វាយរៀង ។ នៅឆ្នាំ១៩៩២ មន្ទីរនេះត្រូវបានសាងសង់ឡើងដោយមានជញ្ជាំងធ្វើពីបេតុង ដំបូលប្រក់ក្បឿង និងហ៊ុំពទ្ធ័ទៅដោយកំដែងថ្ម ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

១) មាស ធឿន អាយុ៥៤ឆ្នាំ ភេទប្រុស រស់នៅភូមិកំពង់អំពិល ឃុំកំពង់អំពិល ស្រុករំដួល ។

២) រស់ ពត ភេទប្រុស អាយុ៣៥ឆ្នាំ រស់នៅភូមិកំពង់អំពិល ឃុំកំពង់អំពិល ស្រុករំដួល ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 17' 29:97", រយៈទទឹង (E) 105º 48' 22:22", លេខកូដ (ID No.) 200301 ។

៦៦) វត្តបាក្រុង

មន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននៅក្នុងបរិវេណវត្តបាក្រុងមួយកន្លែង បានត្រូវបំផ្លាញទាំងស្រុង ។ ក្រុមស្រាវជ្រាវរបស់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា បានទៅកាន់ទីនោះកាលពីឆ្នាំ១៩៩៧ និងបានសង្កេតឃើញកន្លែងតម្កល់អដ្ឋិធាតុនេះនៅសេសសល់តែគ្រឹះក្រោមជាបេតុងប៉ុណ្ណោះ ហើយអដ្ឋិធាតុទាំងអស់ក៏ត្រូវបាត់បង់អស់ដែរ ។ ក្មេងៗជំនាន់ក្រោយពិតជាមិនដឹងថា កន្លែងនេះជាកន្លែងតម្កល់អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះដែលត្រូវ

បានសម្លាប់ដោយកងឈ្លបខ្មែរក្រហមឡើយ ។ ឃឹម វ៉ែន ភេទប្រុស អាយុ៥៨ឆ្នាំ រស់នៅភូមិត្រពាំងចំបក់ ឃុំស្វាយចេក ស្រុករំដួល ខេត្តស្វាយរៀងបាននិយាយថា គាត់បានទៅចូលរួមគាស់រណ្តៅសាកសពកាលពីឆ្នាំ១៩៨២ ហើយអដ្ឋិធាតុដែលគាស់បានពីទីតាំងសម្លាប់ទួលពពកវិល ត្រពាំងវែង ភូមិទួលច្រេះត្រូវប្រជាជននាំយកទៅដាក់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានវត្តបាក្រុង ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

១) ឃឹម វ៉ែន ភេទប្រុស អាយុ៥៨ឆ្នាំ រស់នៅភូមិត្រពាំងចំបក់ ឃុំស្វាយចេក ស្រុករំដួល ខេត្តស្វាយរៀង ។

២) អ៊ុំ សុន ភេទប្រុស អាយុ៦៩ឆ្នាំ រស់នៅភូមិទួល ពពកវិល ឃុំពពកវិល ស្រុករំដួល ខេត្តស្វាយរៀង ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 09' 97:29", រយៈទទឹង (E) 105º 46' 70:33", លេខកូដ (ID No.) 200303

៦៧) វត្តកំពង់ត្រាច

ឃុំ សាមុត អាយុ៦០ឆ្នាំ ភេទប្រុស រស់នៅភូមិស្វាយទន្ទឹម ឃុំស្តៅ ស្រុករមាសហែក ខេត្តស្វាយរៀងនិយាយថា ជនរងគ្រោះគ្រប់ប្រភេទ ត្រូវខ្មែរក្រហមសម្លាប់នៅវត្តស្វាយទន្ទឹម ហើយស្ទើរតែគ្រប់រណ្តៅទាំងអស់ត្រូវប្រជាជនគាស់នៅឆ្នាំ១៩៨៣ ។ អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះដែលគាស់បាន ត្រូវយកទៅដាក់តម្កល់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានវត្តកំពង់ត្រាច ភូមិតាត្រាវ ឃុំកំពង់ត្រាច ស្រុករមាសហែក ខេត្តស្វាយរៀង ។ រហូតមកដល់ពេលដែល ក្រុមស្រាវជ្រាវរបស់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាបានចុះកាន់ទីនោះអដ្ឋិធាតុមាននៅសេសសល់តិចតួចបំផុត ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

១) តក់ ជឹម អាយុ៦៧ឆ្នាំ រស់នៅភូមិស្វាយទន្ទឹម ឃុំត្រពាំងស្តៅ ស្រុករមាសហែក ខេត្តស្វាយរៀង ។

២) ឃុំ សាមុត អាយុ៦០ឆ្នាំ ភេទប្រុស រស់នៅភូមិស្វាយទន្ទឹម ឃុំស្តៅ ស្រុករមាសហែក ខេត្តស្វាយរៀង

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 24' 59:80", រយៈទទឹង (E) 105º 47' 64:94", លេខកូដ (ID No.) 200401 ។

៦៨) វត្តឆ្នក

នៅក្បែរបរិវេណមន្ទីរសន្តិសុខធ្លកនិងជិតវត្តធ្លក មានរណ្តៅកប់សាកសពរួមចំនួន៤១រណ្តៅ ប៉ុន្តែមានតែរណ្តៅ៣ប៉ុណ្ណោះដែលត្រូវបានគាស់កាលពីឆ្នាំ១៩៨២ ។ ឆ្អឹងសាកសពចំនួន៩៣២នាក់ដែលប្រជាជនគាស់បានពីរណ្តៅទាំង៣ ត្រូវបានយកទៅតម្កល់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានវត្តធ្លក ដែលមានចម្ងាយប្រហែល១គីឡូម៉ែត្រពីកន្លែងគាស់សាកសព ។ សាក្សីមិនស្គាល់ឈ្មោះម្នាក់បានប៉ាន់ស្មានចំនួនសាកសពដែលមាននៅក្នុងរណ្តៅទាំងអស់ថា មានចំនួនពី១០,០០០ទៅ១៥,០០០នាក់ ។ ក្រៅពីរណ្តៅទាំង៣នេះ រណ្តៅផ្សេងៗទៀត មិនត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយរដ្ឋាភិបាលនៃរបបសាធារណរដ្ឋប្រជាមានិតកម្ពុជាឲ្យជីកឡើយ ព្រោះជាការជីកគាស់រកគ្រឿងអលង្ការផ្សេងៗពីរាងកាយសាកសព ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ គ្មាន

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 11' 28", *រយៈទទឹង* (E) 105º 44' 17", *លេខកូដ* (ID No.) 200501 ។

៦៩) វត្តស្វាយផ្អែម

កាលពីឆ្នាំ១៩៩៥ ក្រុមស្រាវជ្រាវរបស់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាបានទៅមើលមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយដែលត្រូវបានសាងសង់ឡើងពីឥដ្ឋ និងប្រក់ក្បឿង ស្ថិតនៅក្នុងភូមិស្វាយអង្គ ឃុំស្វាយអង្គ ស្រុកស្វាយជ្រុំ ខេត្តស្វាយរៀង ។ មន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះ មានតម្កល់ឆ្អឹងអវៈយវៈ និងលលាដ៍ក្បាលជនរងគ្រោះដែលត្រូវបានសម្លាប់ដោយខ្មែរក្រហម ហើយត្រូវបានគាស់ចេញពីរណ្តៅសាកសពដែលស្ថិតនៅក្បែរមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះ ។ រណ្តៅកប់សាកសពធំៗចំនួន២កន្លែងស្ថិតនៅវាលស្រែលិចទឹក ត្រូវប្រជាជនគាស់យកឆ្អឹងចំនួនសាកសពចំនួន៤៤ យកទៅតម្កល់ទុកក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះកាលពីឆ្នាំ១៩៨២ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ គ្មាន

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 13' 04", *រយៈទទឹង* (E) 105º 40' 47", *លេខកូដ* (ID No.) 200503 ។

៧០) វត្តចាស់

តាមរបាយការណ៍ដែលសរសេរដោយក្រុមស្រាវជ្រាវរបស់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជា កាលពីក្រុមនេះបានធ្វើដំណើរទៅកាន់ទីតាំងប្រល័យពូជសាសន៍នានាក្នុងខេត្តស្វាយរៀងកាលពីឆ្នាំ១៩៩៥ គឺពុំបានបញ្ជាក់ពីទីតាំងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានវត្តចាស់ឡើយ ប៉ុន្តែក្រុមនេះបានបញ្ជាក់នៅក្នុងឯកសារដែលកត់ត្រាពីការកំណត់ទីតាំងភូមិសាស្ត្រនៃមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានថា រណ្តៅចំនួន៩ដែលស្ថិតនៅជុំវិញបរិវេណមន្ទីរបូជនីយ

ដ្ឋាន ត្រូវបានគាស់ឡើង ហើយឆ្អឹងទាំង១០១ដែលគាស់បាន ត្រូវប្រជាជនដញ្ជូនយកមកថែរក្សាទុកនៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

១) ទិត ណាង អាយុ៦១ឆ្នាំ

២) សុខ ចេង

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 11' 14", *រយៈទទឹង* (E) 105º 42' 36", *លេខកូដ* (ID No.) 200504 ។

៧១) វត្តបឹងរ៉ៃ

រហូតមកដល់ឆ្នាំ១៩៩៥ ចៅអធិការវត្តបឹងរ៉ៃបានប្រើប្រាស់កុដិធំចំនួន២កន្លែងដែលខ្មែរក្រហមធ្លាប់បានប្រើប្រាស់ធ្វើជាមន្ទីរសន្តិសុខធំជាងគេប្រចាំស្រុកស្វាយជ្រុំ ធ្វើជាកុដិសម្រាប់ព្រះសង្ឃគង់ដែលនិង ជាមជ្ឈមណ្ឌលរដ្ឋបាលសម្រាប់បរិវេណវត្តទាំងមូល ។ កុដិទាំងពីរនេះដួសជុលនៅឆ្នាំ១៩៨០ ។ កាលពីឆ្នាំ១៩៨២ ឆ្អឹងលលាដ៏ក្បាលសាកសពចំនួន៣៣០ ដែលគាស់ចេញពីរណ្តៅកប់សាកសពរួមមួយចំនួនក្នុងចំណោមរណ្តៅសាកសពទាំង២៨រណ្តៅដែលស្ថិតនៅក្បែរនោះ ត្រូវបាននាំយកទៅដាក់តម្កល់នៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននៅក្នុងបរិវេណវត្តនេះ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ គ្មាន

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 10' 56", *រយៈទទឹង* (E) 105º 38' 39", *លេខកូដ* (ID No.) 200505 ។

៧២) វត្តក្តីរំដួល

វត្តក្តីរំដួល ស្ថិតនៅភូមិអកនាគ ឃុំសង្ឃរ ស្រុកស្វាយទៀប ខេត្តស្វាយរៀង ។ វត្តនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាមន្ទីរសន្តិសុខក្នុងរបបខ្មែរក្រហម ។ រណ្តៅសាកសពរួមជាច្រើនដែលស្ថិតនៅជុំវិញវត្តនេះត្រូវបានជីកនៅឆ្នាំ១៩៨២ ហើយប្រជាជនបានយកឆ្អឹងទៅតម្កល់ទុកនៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយនៅវត្តក្តីរំដួល ។ នៅពេលដែលក្រុមស្រាវជ្រាវរបស់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាបានទៅដល់ទីនោះកាលពីឆ្នាំ១៩៩៥ ស្តូបនេះហាក់ត្រូវបានបោះបង់ចោល ហើយអដ្ឋិធាតុដែលតម្កល់ទុកនៅក្នុងនោះត្រូវសត្វពាហនៈស៊ីអស់ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

កែម សាមុត [*រស់នៅភូមិអកនាគ ឃុំសង្ឃរ ស្រុកស្វាយទៀប ខេត្តស្វាយរៀង ។*]

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 08' 40", *រយៈទទឹង*(E) 105º 48' 25", *លេខកូដ* (ID No.) 200701 ។

តាកែវ

៧៣) វត្តសូរភី ហៅ កកោះ

រហូតមកទល់នឹងឆ្នាំ២០០០ នៅពេលដែលក្រុមស្រាវជ្រាវរបស់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាបានចុះទៅស្រាវជ្រាវនៅវត្តសូរភី ហៅ កកោះ វត្តនេះនៅមានបន្សល់ទុកស្លាកស្នាមយ៉ាងច្បាស់ៗនូវស្នាមប៉ះស៊ីម៉ង់ត៍ថ្មីៗគ្រប់រន្ធ ។ ខ្មោះជាច្រើនត្រូវបានដាក់តម្កល់ក្នុងបូជនីយដ្ឋានមួយជាមួយអដ្ឋិធាតុមួយចំនួនដែលត្រូវបានគាស់ដោយប្រជាជននៅជុំវិញបរិវេណវត្តនេះកាលពីឆ្នាំ១៩៨០ ។ សង្ឃដីការរបស់ព្រះតេជគុណ កែវ កុសល ថាអដ្ឋិធាតុដែលបានគាស់រួចមកនេះ ស្មើនឹងមួយភាគប្រាំនៃឆ្អឹងទាំងអស់ ។ កន្លែងតម្កល់អដ្ឋិធាតុ ស្ថិតនៅខាងកើតឈៀងខាងត្បូងព្រះវិហារវត្តកកោះ ។ នៅថ្ងៃ២០ ឧសភា ស្ទើរតែរាល់ឆ្នាំមានព្រះសង្ឃ១០០អង្គ ព្រមទាំងប្រជាជនរាប់ពាន់នាក់ក្នុងស្រុកមកធ្វើបុណ្យឧទ្ទិសកុសលជូនដល់វិញ្ញាណក្ខន្ធអ្នកដែលបានស្លាប់ទាំងនោះឲ្យទៅកាន់សុគតិភព ។ ថ្មីៗនេះព្រះតេជគុណអង្គនោះបានសាងសង់កុដិមួយនៅក្បែរអតីតរណ្តៅសាកសពទាំងនោះ ហើយព្រះតេជគុណបានជីកដីនៅក្បែរនោះមកតម្កល់ជើងតាង ។ នៅពេលដែលជីកបានជម្រៅប្រហែលកន្លះម៉ែត្រ និងទំហំប្រហែលកន្លះម៉ែត្រ ក៏បានប្រទះឃើញមានខោអាវដែលមិនទាន់ពុកផុយ ព្រមទាំងមានឆ្អឹងមួយចំនួនទៀត ។ ឆ្អឹងនោះមានចំនួនជិតមួយបង្គីរ ហើយភាគច្រើនជាឆ្អឹងស្នូងជើង និងឆ្អឹងដើមដៃ...។ ព្រះតេជគុណបាននាំយកឆ្អឹងទាំងនោះទៅដាក់តម្កល់ជាមួយអដ្ឋិធាតុជាច្រើនទៀតដែលមាននៅក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាន ។ យប់ថ្ងៃដដែលនោះក៏មានព្រះសង្ឃអង្គផ្សេងស្រម៉ៃឃើញស្ទើរនឹងភ្នែកស្រស់ទាំងកណ្តាលយប់នូវហ្វូងមនុស្សទាំងប្រុស ស្រី ចាស់ ក្មេង នាំគ្នាដើរឡើងសំដៅទៅកាន់ព្រះវិហារវត្តកកោះ ។ ព្រះសង្ឃ កែវ កុសល មានសង្ឃដីការថា ជាព្រលឹងដែលមិនទាន់ស្ងប់របស់ជនរងគ្រោះដើរទាមទារឲ្យមានការសែនសឹង ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

១) កែវ កុសល ភេទប្រុស អាយុ២៥ឆ្នាំ ជាព្រះសង្ឃគង់នៅវត្តសូរភី ហៅកកោះ ស្រុកបាទី ខេត្តតាកែវ ។

២) សូ ញ៉ូវ ភេទប្រុស អាយុ៦៩ឆ្នាំ រស់នៅភូមិកណ្តឹងធំ ឃុំកណ្តឹង ស្រុកបាទី ខេត្តតាកែវ ។

៣) ទឹម គុន ភេទប្រុស អាយុ៥៥ឆ្នាំ រស់នៅភូមិភ្នំតូច ឃុំសូរភី ស្រុកបាទី ខេត្តតាកែវ ។

៤) មុយ ចក់ ភេទប្រុស រស់នៅភូមិភ្នំតូច ឃុំសូរភី ស្រុកបាទី ខេត្តតាកែវ ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 16' 45:79", *រយៈទទឹង*(E) 104º 49' 59:25", *លេខកូដ* (ID No.) 210201 ។

៧៤) វត្តទ្រព្យគរ

វត្តទ្រព្យគរ ស្ថិតនៅតាមផ្លូវគ្រួសក្រហមមួយខ្សែដែលលាតសន្ធឹងទៅទិសខាងលិចពីផ្លូវជាតិលេខ២ ត្រង់ផ្សារសំរោងយ៉ោង ឆ្ពោះទៅកាន់ផ្លូវជាតិលេខ៣ត្រង់កាច់ជ្រុងផ្សារត្រាំខ្នារ ។ វត្តនេះកាលពីជំនាន់ ប៉ុល ពត ត្រូវបានខ្មែរក្រហមយកធ្វើជាកន្លែងឃុំឃាំងមនុស្សបណ្ដោះអាសន្នមុនពេលយកទៅសម្លាប់ចោល ។ លោកតា ប្រាក់ អ៊ឹម អាយុ៧៨ឆ្នាំ រស់នៅភូមិត្រកៀត ឃុំត្រពាំងសាប ស្រុកបាទី និយាយថា ខ្មែរក្រហមបានប្រើប្រាស់វត្តនេះជាមន្ទីរឃុំឃាំងអ្នកទោសបណ្ដោះអាសន្ន មុនពេលដែលអ្នកទោសទាំងនោះត្រូវនាំយកទៅសម្លាប់ចោល ។ លោកតាបន្តថា ក្រៅពីធ្វើជាមន្ទីរឃុំឃាំងបណ្ដោះអាសន្ន វត្តនេះក៏ជាកន្លែងសម្លាប់មនុស្សដែរ ។ នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ចេតីយ៍ចំនួនពីរនៅក្នុងបរិវេណវត្តទ្រព្យគរ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាកន្លែងតម្កល់អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះដែលខ្មែរក្រហមសម្លាប់ ។ នៅឆ្នាំ១៩៨០ ប្រជាជនក្នុងភូមិបាននាំគ្នាទៅគាស់កកាយរណ្តៅសាកសពនៅក្បែរបរិវេណវត្តទ្រព្យគរ ដើម្បីរកមាស និង វត្ថុមានតម្លៃផ្សេងៗពីក្នុងសម្លៀកបំពាក់របស់សាកសព ។ នៅពេលនោះឆ្អឹងមួយចំនួនត្រូវបានចៅហ្វាយស្រុកបញ្ជារឲ្យប្រជាជនរើសយកមកតម្កល់នៅក្នុងចេតីយ៍ចំនួន២នៅខាងជើងព្រះវិហារទ្រព្យគរ ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

ប្រាក់ អ៊ឹម ភេទប្រុស អាយុ៧៨ឆ្នាំ រស់នៅភូមិត្រកៀត ឃុំត្រពាំងសាប ស្រុកបាទី ខេត្តតាកែវ ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រ

រយៈកម្ពស់ (N) 11º 16' 32:58", *រយៈទទឹង*(E) 104º 47' 16:08", *លេខកូដ* (ID No.) 210203 ។

៧៥) វត្តព្រះធាតុស្នួរស្គី

វត្តព្រះធាតុស្នួរស្គី មានទីតាំងស្ថិតនៅក្នុងភូមិក្បាលដំរី ឃុំគោកព្រីង ស្រុកគីរីវង្ស ខេត្តតាកែវ ។ វត្តនេះ ត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាមន្ទីរសន្តិសុខ និងទីតាំងសម្លាប់របស់ខ្មែរក្រហម ហើយនៅក្រោយឆ្នាំ ១៩៧៩ ជ្រុងមួយនៃសាលាបុណ្យធ្វើពីបេតុង ដែលពីមុនជាមន្ទីរសន្តិសុខរបស់ខ្មែរក្រហម បានត្រូវជ្រើសរើសធ្វើជាកន្លែងតម្កល់អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះដែលគាស់បានកាលពីឆ្នាំ១៩៨៤ ។ មកដល់ត្រឹមក្រុមស្រាវជ្រាវយើងចុះទៅកាលពីឆ្នាំ១៩៩៨ អដ្ឋិធាតុស្ទើរតែទាំងអស់ត្រូវបានបំផ្លាញ និងសត្វពាហនៈស៊ី ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

១) លី ជន អាយុ៩៩ឆ្នាំ រស់នៅភូមិក្បាលដំរី ឃុំគោកព្រិច ស្រុកគីរីវង្ស ខេត្តតាកែវ ។

២) ដាក សាន អាយុ៧៨ឆ្នាំ រស់នៅភូមិក្បាលដំរី ឃុំគោកព្រិច ស្រុកគីរីវង្ស ខេត្តតាកែវ ។

៣) អ៊ុក យ៉ាន អាយុ៦៨ឆ្នាំ រស់នៅភូមិក្បាលដំរី ឃុំគោកព្រិច ស្រុកគីរីវង្ស ខេត្តតាកែវ ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 10º 42' 58:73", *រយៈទទឹង*(E) 104º 45' 36:76", *លេខកូដ* (ID No.) 210401 ។

៧៦) វត្តពោធិ៍មាសអណ្តែត

វត្តពោធិមាសអណ្តែត ស្ថិតនៅភូមិតាលន់ ឃុំបានកាម ស្រុកព្រៃកប្បាស ខេត្តតាកែវ ។ វត្តនេះមានមន្ទីរបូជនីយដ្ឋានដ៏ល្អប្រណិតមួយធ្វើពីបេតុងមានពីរជាន់ ដែលកសាងឡើងក្នុងឆ្នាំ១៩៩៣ ។ មន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះ មានដាក់តម្កល់អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះដែលយកមកពីភូមិឫស្សី និងភូមិបំពង់ចាក់ ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ គ្មាន

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ

រយៈកម្ពស់ (N) 10º 08' 24", *រយៈទទឹង*(E) 104º 56' 03", *លេខកូដ* (ID No.) 210602 ។

៧៧) វត្តស្រះគ្រាំងបន្ទាយ

កម្ទេចកម្ទីអដ្ឋិធាតុមួយចំនួន កំពុងតែស្ថិតនៅក្នុងចេតីយ៍មួយក្នុងវត្តស្រះគ្រាំងបន្ទាយ នៅពេលដែលក្រុមស្រាវជ្រាវរបស់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាបានចុះទៅកាន់ទីនោះកាលពីឆ្នាំ១៩៩៧ ។ វត្តនេះមានទីតាំងស្ថិតនៅក្នុងភូមិពេជឥន្ទ្រា ឃុំបឹងត្រាញ់ជើង ស្រុកសំរោង ខេត្តតាកែវ ។ សំ ផុន ភេទប្រុស អាយុ៥២ឆ្នាំ ជាអាចារ្យវត្ត រស់នៅភូមិពេជឥន្ទ្រា ឃុំបឹងត្រាញ់ខាងជើង ស្រុកសំរោង ខេត្តតាកែវ បាននិយាយថា ខ្មែរក្រហមបានសម្លាប់ជនរងគ្រោះនៅជុំវិញវត្តស្រះគ្រាំងបន្ទាយ ហើយនៅក្រោយឆ្នាំ១៩៧៩ រណ្តៅសាកសពខ្លះត្រូវបានជីក ដោយនាំយកឆ្អឹងដែលជីកបានមកដាក់នៅក្នុងចេតីយ៍មួយក្បែរស្រះទឹក ។

អ្នកផ្តល់ពត៌មានៈ

១) ទេស បាន រស់នៅភូមិពេជឥន្ទ្រា ឃុំបឹងត្រាញ់ជើង ស្រុកសំរោង ខេត្តតាកែវ ។

២) សំ ផុន រស់នៅភូមិពេជឥន្ទ្រា ឃុំបឹងត្រាញ់ជើង ស្រុកសំរោង ខេត្តតាកែវ ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ *រយៈកម្ពស់* (N) 11^{0} 07'12:97", *រយៈទទឹង* (E) 104^{0} 44'23:55", *លេខកូដ*(ID No.) 210702 ។

៧៨) ទួលអន្ត

ទួលអន្តស្ថិតនៅក្នុងភូមិក្រាំងស្ពោ ឃុំសឹង្ហ ស្រុកសំរោង ខេត្តតាកែវ ។ ទួលនេះកំពុងស្ថិតក្រោមការសាងសង់ព្រះវិហារ និងរៀបចំសម្អាតបរិវេណជុំវិញ ។ កាលពីឆ្នាំ២០០១ នៅពេលដែលក្រុមស្រាវជ្រាវបានចុះទៅធ្វើការនៅទីនោះ យើងសង្កេតឃើញផ្នូរកប់អដ្ឋិធាតុជនរងគ្រោះមួយនៅលើដីទួលនាបរិវេណវត្តនេះ ។ តាមការបំភ្លឺរបស់ សារ៉ាយ ហ៊ន បានឲ្យដឹងថា មុនដំបូងទីនេះមានកន្លែងតម្កល់អដ្ឋិធាតុត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែក្រោយមកដោយមានការធ្វេសប្រហែល អដ្ឋិធាតុជាច្រើនត្រូវបានបំផ្លាញ និងសត្វស៊ី ។ ហេតុនេះហើយ ទើបលោកតា សេក ទូន អាយុ៦៦ឆ្នាំ រស់នៅភូមិក្រាំងស្ពោ ឃុំសឹង្ហ បានប្រមូលអដ្ឋិធាតុដែលនៅសេសសល់មកគរទុកម្តុំ រួចក៏យកអដ្ឋិធាតុទាំងនោះទៅកប់ ហើយពូនដីធ្វើជាផ្នូរមួយនៅចំកណ្តាលដីទួលដែលមានទំហំប្រមាណ១០ម៉ែត្របួនជ្រុង ។ រហូតមកដល់ឆ្នាំ២០០១ ផ្នូរកប់អដ្ឋិធាតុនេះមានដាំបង្គោលបួនព័ទ្ធជុំវិញ ហើយមានធ្វើជារបងផង ។ តាំងពីទសវត្សរ៍ឆ្នាំ១៩៨០រហូតមកដល់១៩៩០ ទីតាំងកន្លែងនេះត្រូវបានយកធ្វើជាកន្លែងប្រារព្ធពិធីបុណ្យរំលឹកថ្ងៃ២០ឧសភា ដើម្បីរំលឹកថ្ងៃចងកំហឹងចំពោះរបបខ្មែរក្រហម ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

១) សេក ទូន អាយុ៦៦ឆ្នាំ រស់នៅភូមិក្រាំងស្ពោ ឃុំសឹង្ហ ស្រុកសំរោង ខេត្តតាកែវ ។

២) សារ៉ាយ ហ៊ន រស់នៅភូមិក្រាំងស្ពោ ឃុំសឹង្ហ ស្រុកសំរោង ខេត្តតាកែវ ។

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ រយៈកម្ពស់ (N) 11^{0} 06'06:05", រយៈទទឹង (E) 104^{0} 47'52:62", លេខកូដ(ID No.) 210707

៧៩) ក្រាំងតាចាន់

ទីចុងបញ្ចប់របស់មន្ទីរអប់រំស្រុកត្រាំកក់របស់ខ្មែរក្រហម បានបន្សល់ទុកនូវរណ្តៅសាកសពរួមចំនួន២១រណ្តៅ និងមានប្រជាជនចំនួន១០,០៤៥នាក់ស្លាប់ ព្រមទាំងអគារគុកចាស់ៗដែលពោរពេញទៅដោយខ្នោះឃ្នាងជាច្រើន ។ សព្វថ្ងៃក្នុងបរិវេណអតីតមន្ទីរអប់រំស្រុកត្រាំកក់ មានរោងដាក់អដ្ឋិធាតុមួយធ្វើពីឈើទំហំទទឹង៣ម៉ែត្រនិង បណ្តោយ៥ម៉ែត្រ និងសាលាឆទាន(សាលាសំណាក់)មួយធ្វើអំពីឈើ ទំហំ៥ម៉ែត្រ និង៨ម៉ែត្រត្រូវរដ្ឋអំណាចសាងសង់ឡើងបន្ទាប់ពីថ្ងៃរំដោះទី៧ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៧៩ ។ រោងនេះសង់ឡើងដើម្បីប្រារព្ធពិធីបុណ្យប្រចាំឆ្នាំក្នុងភូមិ ដើម្បីឧទ្ទិសមគ្គផលដល់អ្នកដែលបានស្លាប់ក្នុងមន្ទីរអប់រំស្រុកត្រាំកក់នេះ ។ ចាប់តាំងពីថ្ងៃទី៤ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០២ អដ្ឋិធាតុទាំងអស់ត្រូវបានប្តូរពីអគារឈើដែលមានសភាពចាស់ទ្រុឌទ្រោម ទៅកាន់ទីតាំងអគារថ្មីធ្វើអំពីថ្ម ។ សម្តេច ជា ស៊ីម បានផ្តួចផ្តើមការសាងសង់នេះឡើង ហើយរហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ឈ្មោះថ្មីដែលបានប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការគឺ “មណ្ឌលឧក្រិដ្ឋកម្ម

ក្រាំងតាចាន់ ជា ស៊ីម"។ មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានថ្មីនេះ មានទំហំខ្សៀន១៥ម៉ែត្រក្រឡា តួស្តូបទំហំ៥ម៉ែត្រក្រឡា និងកម្ពស់១២,៧០ម៉ែត្រ។ តាមកាសែតរស្មីកម្ពុជាចុះថ្ងៃទី[៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០២] បានឲ្យដឹងថា ការសាងសង់ស្តូបនេះគឺបានចំណាយថវិកាអស់១៣,៩៨៣.៣៣ដុល្លារ។ ថ្វីត្បិតតែមានអដ្ឋិធាតុច្រើនដាក់តម្កល់ក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះ ប៉ុន្តែនៅពេលថ្មីៗនេះ អដ្ឋិធាតុជាច្រើនទៀតត្រូវបានរកឃើញនិងគាស់ចេញពីក្នុងរណ្តៅនាបរិវេណទីទួលក្រាំងតាចាន់។ យោងតាមកាសែតរស្មីកម្ពុជា លោក ពុត ខ្វៃ ជាតំណាងក្រុមប្រឹក្សាឃុំគូសនិយាយថា ការគាស់កកាយយកឆ្អឹងជនរងគ្រោះដែលស្លាប់កាលពីជំនាន់ខ្មែរក្រហមនៅមិនទាន់បញ្ចប់នៅឡើយទេ។ ខ្វៃ បន្តថា យូរៗម្តងគេប្រទះឃើញគ្រោងឆ្អឹងមនុស្សដែលកប់នៅក្នុងដី។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ

១) ពុត ខ្វៃ ជាតំណាងក្រុមប្រឹក្សាឃុំគូស ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ។

២) កែវ ម៉ៅ រស់នៅភូមិក្រាំងតាចាន់ ឃុំគូស ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ។

៣) សែន រស់នៅភូមិក្រាំងតាចាន់ ឃុំគូស ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ។

៤) សូត្រ សាំង រស់នៅភូមិក្រាំងតាចាន់ ឃុំគូស ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ។

ទិន្នន័យភូមិសាស្ត្រៈ រយៈកម្ពស់ (N) 10^0 57'06:59", រយៈទទឹង (E) 104^0 35'32", លេខកូដ(ID No.) 210901 ។

៨០) ភ្នំសន្ទុង

ភ្នំសន្ទុង ស្ថិតនៅក្នុងភូមិស្រះត្រគួន ឃុំសន្ទុង ស្រុកទ្រាំង ខេត្តតាកែវ។ តាមរបាយការណ៍ដែលសរសេរដោយក្រុមស្រាវជ្រាវរបស់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាកាលពីឆ្នាំ១៩៩៥ថា ទីតាំងនេះកំពុងគ្របដណ្តប់ដោយព្រៃដុះស៊ុបទ្រុប ហើយអគារដែលជាអតីតមន្ទីរសន្តិសុខត្រូវខូចខាតអស់។ លលាដ៍ក្បាលខ្លះត្រូវបានយកទៅដាក់តម្កល់នៅព្រៃផ្អាវ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ គ្មាន

ទិន្នន័យភូមិសាស្ត្រៈ រយៈកម្ពស់ (N) 10^0 48'11", រយៈទទឹង (E) 104^0 45'58", លេខកូដ(ID No.) 211001 ។

៨១) ព្រៃផ្អាវ

ព្រៃផ្អាវ ស្ថិតនៅភូមិព្រៃផ្អាវ ឃុំនាម ស្រុកទ្រាំង ខេត្តតាកែវ។ មន្ទីរបូជនីយដ្ឋានមួយបានត្រូវសាងសង់ឡើងដោយបេតុងប្រក់ក្បឿង មានកម្ពស់ប្រហែល៤ម៉ែត្រ និងទំហំប្រហែល៣ម៉ែត្រក្រឡា។ នៅខាងក្នុងមន្ទីរបូជនីយដ្ឋាននេះ មានឆ្អឹងលលាដ៍ក្បាលប្រហែលជាង១០០ស្ថិតនៅរាយប៉ាយ

និងគ្មានសណ្តាប់ធ្នាប់ (តាមរបាយការណ៍របស់ក្រុមស្រាវជ្រាវរបស់មជ្ឈមណ្ឌលឯកសារកម្ពុជាកាលពីឆ្នាំ ១៩៩៥) ។ អដ្ឋិធាតុជាច្រើនបានត្រូវជញ្ជូនមកពីភូមិសន្ទុង និងជុំវិញបរិវេណវត្តជើងចាប ។ ប៉ុន្តែរយៈក្រោយមក អដ្ឋិធាតុភាគច្រើនបានបាត់បង់ និងសត្វស៊ី ។

អ្នកផ្តល់ព័ត៌មានៈ *គ្មាន*

ទិន្នន័យកុំព្យូទ័រៈ *រយៈកម្ពស់* (N) 10^{0} 56'47", *រយៈទទឹង* (E) 104^{0} 45'58", *លេខកូដ*(ID No.) 211002 ។